

בג"ץ 705/11

בבית המשפט העליון
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בעניין: תנועת אומ"ץ אזרחים למען מנהל תקין וצדק חברתי ומשפטי
 עמותה רשומה מס' 580410967, רחוב לבונטין 12, תל אביב
 ע"י ב"כ עו"ד מירה רום ו/או עו"ד גיתית עייש
 מרח' הצנחנים 18 חולון
 טל: 03-5033330 פקס: 03-5032030

העותרת

- נגד -

1. **רשם העמותות,**
 רח' כנפי נשרים 15, בית התאומים, ת.ד. 34071
 ירושלים – 95464
2. **השר לביטחון פנים,**
 ת.ד. 18182, קרית הממשלה בנין ג', מזרח ירושלים – 91181
3. **המפקח הכללי של משטרת ישראל,**
 רח' שייח' ג'ראח 1, המטה הארצי – ירושלים
4. **נציב שירות בתי הסוהר,**
 ת.ד. 81, רמלה – 72100
5. **הארגון הארצי לקידום מעמד השוטר והסוהר,**
 עמותה רשומה מס' 4-58-004-547
 רחוב המלאכה 1, אזור התעשייה, בית אוליאל, לוד
6. **עו"ד ירון קידר,**
 מרכז עזריאלי 1, בנין העגול – קומה 22

המשיביםעתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

הערה: לאורך העתירה כולה, ההדגשות אינן במקור אלא אם נאמר כך במפורש.

א. העתירה

1. בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת להוציא צו על תנאי, המופנה למשיבים ומורה להם להתייבב בפניו וליתן טעם, אם יש בידם, מדוע לא יפעלו כדלקמן:

א. מדוע לא יפעל משיב 1- רשם העמותות על פי הוראות סעיף 50 לחוק העמותות, התש"ם – 1980 ויגיש בקשה לבית המשפט המחוזי לפירוק משיבה 5 (להלן: "העמותה"), מהטעמים הבאים:

- מן הטעם הקבוע בחוק הנ"ל בסעיף 49(1): "פעולות העמותה מתנהלות בניגוד לחוק, למטרותיה או לתקונתה";
- מטעמי יושר וצדק כלפי חברי העמותה, כקבוע בסעיף 49(5) לחוק: "בית המשפט מצא שמן היושר ומן הצדק לפרק את העמותה".

ב. מדוע לא יפסיק משיב 1- רשם העמותות - בשל "ניגוד עניינים" - את מגעיו המקצועיים עם משיב 6 - עו"ד ירון קידר, בכל הקשור לעמותה (משיב 5), שכן עו"ד קידר שימש בתפקיד רשם העמותות בשנים 2004 – 2008, ובאוקטובר 2007, ובסמוך לאחר מכן, מוענו אליו תלונות חמורות של חברים בעמותה נגד הנהלת העמותה, באותם עניינים ממש שלגביהם הוא מייצג כיום את העמותה מצידו השני של המתרס.

ג. מדוע לא יבטל משיב 1 - רשם העמותות את כל "ההסכמות" בינו לבין עו"ד קידר ב"כ העמותה בכל הקשור לדרכי הטיפול בתלונות הנ"ל, שכן "הסכמות" אלה התקבלו לכאורה בשל "ניגוד העניינים" הנ"ל.

בעניין זה תטען העותרת, כי "ניגוד העניינים" הנ"ל השפיע על טיפול רשם העמותות גם למעשה, שכן במהלך שנתיים שבהן הוא בודק את התלונות הנ"ל נגד הנהלת העמותה, הוא דרש ממנה, באופן עקבי, ברור וחד משמעי, לתקן את הליקויים החמורים שהוא מצא בתפקודה, בהתאם להנחיותיו, והוא לא סטה מדרישתו הנ"ל על אף סירובה של העמותה לציית לה, ועל אף ניסיונותיה 'להתמקח' עמו באמצעות ב"כ הקודם.

והנה, בשלהי 2009, לאחר שגם עו"ד קידר החל לייצג את העמותה, ויתר רשם העמותות על דרישותיו הקודמות לתיקון הליקויים בעמותה, והגיע עמו ל"הסכמות" שונות ותמוהות, בניגוד מוחלט לכללי היושר, הצדק והמינהל התקין, ותוך פגיעה קשה בחברי העמותה.

ד. מדוע לא יורן משיב 2- השר לביטחון פנים; משיב 3- המפקח הכללי של משטרת ישראל ומשיב 4 - נציב שירות בתי הסוהר - מתוקף אחריותם וסמכותם - לכל השוטרים והסוהרים החברים בעמותה, לבטל את חברותם בה, שכן חברות זו הם עוברים לכאורה עבירה על החוקים האוסרים התארגנות שוטרים וסוהרים: סעיף 93 לפקודת המשטרה [נוסח חדש], תשל"א-1971; סעיף 129א לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971, וכן להעמיד לדין משמעתי, כמתחייב בחוק בגין ביצוע העבירה הנ"ל, את מי שלא יעשה כן.

2. עד למתן החלטה בעתירה, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן צו ביניים, כדלקמן:

צו המופנה למשיבים 2, 3, 4 - השר לביטחון פנים; המפקח הכללי של משטרת ישראל ונציב שירות בתי הסוהר, להורות מיד- מתוקף אחריותם וסמכותם - לכל השוטרים והסוהרים החברים בעמותה (משיב 5), לבטל מיד את חברותם בה, וזאת כדי למנוע מהם להמשיך ולבצע עבירה מתמשכת על החוקים האוסרים התארגנות שוטרים וסוהרים: סעיף 93 לפקודת המשטרה [נוסח חדש], תשל"א-1971; סעיף 129א לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971, וכן להעמיד לדין משמעתי, כמתחייב בחוק בגין ביצוע העבירה הנ"ל, את מי שלא יעשה כן.

3. עתירה זו מוגשת לאחר פניות חוזרות ונשנות של העותרת אל המשיבים 1 – 4, 6, שנענו שלא לעניין, או נדחו כלאחר יד, ועל כן לא נותר בידי העותרת אלא לפנות לבית משפט נכבד זה בבקשת הסעד המבוקש בעתירה זו, שנימוקיה יפורטו להלן.

ב. הצדדים לעתירה

העותרת

העותרת הינה עמותה הרשומה כדין בישראל, ופועלת מאז הקמתה בשנת 2003, למען מינהל תקין וטוהר המידות. העותרת חרתה על דגלה, בין היתר, את המאבק בשחיתות של נבחרי ועובדי ציבור והיא בבחינת "עותר ציבורי" בעתירה זו.

משיב 1

משיב 1 - **רשם העמותות** הנו רשות מנהלית, אשר תפקידו העיקרי הוא רישום ופיקוח על עמותות בישראל, כמותווה בחוק העמותות, התש"ם-1980.

משיב 2

משיב 2 - **השר לביטחון פנים** ממונה על ביצוע פקודת המשטרה ופקודת בתי הסוהר, ואחראי על פעולתם התקינה של המשטרה ושירות בתי הסוהר, כולל ארגונם, ניהולם, והמשטר והמשמעת בהם.

משיבים 3, 4

משיבים 3, 4 – **המפקח הכללי של משטרת ישראל ונציב שירות בתי הסוהר**, ממונים ואחראים, פיקודית ומשמעתית, על כלל השוטרים והסוהרים המשרתים בארגונים שכל אחד מהם ניצב בראשו.

משיבה 5

משיבה 5 הנה עמותה שנרשמה ע"י רשם העמותות ביום 6.9.2983. מטרותיה העיקריות של העמותה כפי שנרשמו בתעודת הרישום שלה, הן כדלקמן:

"הגנה על האינטרסים המקצועיים של כלל השוטרים בישראל וייצוגם בפני הרשויות השונות כולל רשויות המדינה"

תעודת רישום העמותה במשרד רשם העמותות, מצ"ב כנספה 1/ע

משיב 6

משיב 6 - **עו"ד ירון קידר**, המשמש כיום כב"כ העמותה, שימש בתפקיד רשם העמותות בשנים 2004 - 2008.

ג. רקע עובדתי

כללי

4. ביום 9.12.08 הגישה העמותה לבית המשפט המחוזי בירושלים, עתירה מנהלית נגד רשם העמותות, בשל סירובו לאשר את התקנון החדש שלה.

5. ביום 18.6.09 דחה בית המשפט את העתירה.

פסה"ד שניתן ע"י כב' השופטת יהודית צור בתיק עת"מ 9034/08, מצ"ב כנספה 2/ע

6. "כתב תשובה" מטעם רשם העמותות לעתירה האמורה הוגש לבית המשפט ביום 20.4.09 ע"י עו"ד מיכל מזרחי מפרקליטות מחוז ירושלים.

כתב התשובה הנ"ל מפרט בהרחבה את הרקע העובדתי הקשור לטיפול המתמשך של רשם העמותות בתלונות שהתקבלו במשרדו במהלך השנים נגד הנהלת העמותה, ואת סירובה המתמשך למלא אחר הנחיותיו לתיקון הליקויים הרבים והחמורים שנתגלו בהתנהלותה מאז הקמתה. כמו כן מפרט כתב התשובה את סמכויות הפיקוח של רשם העמותות שנועדו להביא לניהולה התקין של העמותה, כדי להבטיח, כי בסופו של תהליך תיקון הליקויים יתקיימו בחירות הוגנות למוסדותיה.

"כתב תשובה" של פרקליטות המחוז בתיק עת"מ 9034/08, מצ"ב כנספח 3/ע

הדברים הנכללים בכתב התשובה הנ"ל, הוצגו בהרחבה גם בפני בית המשפט המחוזי, כפי שהדברים משתקפים בפסק הדין (ע/2).

7. העותרת תומכת בכל הנאמר בכתב התשובה הנ"ל, ובדברי נציגת הפרקליטות בבית המשפט המחוזי, המייצגים כאמור את עמדת רשם העמותות עצמו, ואשר על כן, הדברים המוצגים להלן על ידה, תואמים, ככלל ובשינויים המתחייבים, את הדברים הכלולים ב"כתב תשובה" זה.

פירוט הרקע העובדתי

8. בדצמבר 1978 הוקמה ע"י מספר קציני משטרה בשירות פעיל, חברה שנקראה "איגוד שוטרי משטרת ישראל". בסמוך לאחר מכן, חלק ממקימי האיגוד פּוֹטֵר מן השירות, והאיגוד חדל מלהתקיים.

9. כדי למנוע, ככל הנראה, התארגנות שוטרים בארגון חוץ משטרתי, תוקן החוק (ב-1979 - פקודת המשטרה וב-2004 - פקודת בתי הסוהר) ונאסרה חברות או תמיכה של שוטרים וסוהרים בשירות פעיל, ככל ארגון שנוטל על עצמו לטפל בנושאים מקצועיים הנמצאים בתחום האחריות של המשטרה ושירות בתי הסוהר:

פקודת המשטרה [נוסח חדש], תשל"א-1971 - איסור התארגנות (תיקון מס' 6) תשל"ט-1979

93. (א) שוטר לא יהיה חבר בארגון שוטרים ולא יטול חלק בפעילות להקמתו, לקימו או לניהולו של ארגון כזה.

(ב) עבירה על הוראות סעיף זה תיחשב כעבירה הפוגעת בסדר הטוב ובמשמעת
(ג) בסעיף זה -

"ארגון שוטרים" - כל התארגנות או נציגות, בין קבועה ובין ארעית, שבין מטרותיה או פעולותיה נמנה הטיפול בארגון המשטרה, ניהולה, המשטר, המשמעת ותנאי השירות של שוטרים או ייצוג של שוטר בנושאים אלה;

"תנאי שירות" - לרבות שכר, יחסי עבודה, תנאי עבודה ותנאי פרישה.

האיסור על התארגנות סוהרים נקבע בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971, סע' 129א(א), ונוסחו זהה, בשינויים המתחייבים, לסע' 93 לפקודת המשטרה הנ"ל.

10. ביום 6.9.83 הקימו נשות שוטרים עמותה בשם "הארגון הארצי לקידום מעמד השוטר" (משיבה 5). בשלב מאוחר יותר צורפו לעמותה גם נשות סוהרים וכן גמלאים של המשטרה ושירות בתי הסוהר, ושם העמותה שונה ל- "ארגון הארצי לקידום מעמד השוטר והסוהר".

11. כיום מונה העמותה- עפ"י דיווחה האחרון לרשם העמותות - 16,439 חברים. הכנסותיה השנתיות של העמותה, הנאמדות בסך של כ- 6 מליון ש"ח, מתבססות אך ורק על דמי החבר החודשיים בסך 30 ש"ח, המשולמים ע"י כלל החברים, בהוראת קבע המנוכה ממשכורתם, באמצעות תלוש המשכורת המנופק ע"י חשבונות המשטרה ושירות בתי הסוהר (ר' "כתב תשובה", נספח ע/3, סע' 1, 2).

12. במהלך השנים, עוד משנת הקמתה, נתקבלו אצל רשם העמותות תלונות שונות באשר להתנהלותה ותפקודה של מנהלת העמותה לשעבר. תלונות אלה נגעו לתשלום שכר מופרז לחברות וועד בגין פעילות התנדבותית, שימוש פרטי ברכבי העמותה, הפניית שוטרים לקבלת סיוע משפטי לפי ראות עיניה של מנהלת העמותה ולא עפ"י קריטריונים ברורים, חתימה על המחאות בלנקו, העסקת יועץ לעמותה בלא פיקוח על שכרו ועבודתו, ועוד (ר' "כתב תשובה" - נספח ע/3, סע' 3).

13. בעקבות תלונות אלה, מינה רשם העמותות בשנת 2001, רואה חשבון לבדיקת התנהלות העמותה. בדו"ח שמסר הבודק לרשם, עלו אותם הליקויים שאודותיהם דווח לו בעבר, וזאת בנוסף לליקויים חמורים ורבים אחרים כגון: אי מינויה של וועדת ביקורת לעמותה כנדרש עפ"י החוק, אי התכנסותה של האסיפה הכללית (במשך כ- 12 שנה), שימוש בשם אחר משם העמותה, התקשרות עם ספקים ללא וועדת מכרזים, ועוד (ר' "כתב תשובה" - נספח ע/3, סע' 4).

הבודק המליץ לרשם העמותות שלא לתת לעמותה "אישור על ניהול תקין" וכן לשקול מינויו של חוקר לבחינה מעמיקה של אי הסדרים והליקויים שנתגלו בבדיקתו. הרשם לא מינה חוקר, כמומלץ ע"י הבודק, ומאחר והנהלת העמותה לא תיקנה את הליקויים שנמצאו בתפקודה, היא לא קיבלה את האישור האמור.

14. מאז היווסדה בשנת 1983, ועד היום לא ניתן לעמותה "אישור ניהול תקין", כמתבקש לגבי עמותה האמורה לעסוק בנושאים מיוחדים (הגנה וייצוג האינטרסים המקצועיים של כלל השוטרים והסוהרים וייצוגם בפני הרשויות השונות) ובסדר גודל שכזה (למעלה מ-16 אלף חברים).

רישום מתוך אתר האינטרנט של רשם העמותות בדבר העדר אישור ניהול תקין, מצ"ב כנספח ע/4

15. ביום 23.4.2002 הודחה המנכ"לית הקודמת של העמותה מתפקידה ע"י הוועד המנהל. בין מדיחה הייתה גם חברת הוועד דאז, הגב' אביגיל שררה, שמונתה לשמש כמנכ"לית העמותה ביום 31.10.2002 ומשמשת בתפקידה גם כיום (להלן: "המנכ"לית שררה").

16. ביום 3.12.07 התקבלה במשרד רשם העמותות דאז, עו"ד ירון קידר, המייצג כיום את העמותה כעו"ד פרטי, תלונתו של עוה"ד משה צור, גמלאי של משטרת ישראל, ששימש במשך כארבע שנים כיועץ המשפטי של העמותה עד שפוטר מתפקידו.

הדף הראשון מתלונת עו"ד צור שמוענה אל "עו"ד ירון קידר רשם העמותות", המוחתם בחותמת משרד רשם העמותות ביום 3.12.07 - "נתקבל", מצ"ב כנספח ע/5

ע"פ הנטען באותה תלונה, מנהלת העמותה בדרך לא תקינה וכושלת, הגובלת בשחיתות. בתלונה מפורטות שלל דוגמאות להתנהלות ברוח זו: קיומן של בחירות המכונות "מפוקפקות" למועצת העמותה; מינויים "מטעם" שנעשו ע"י המנכ"לית שררה וחברי הוועד, שלטון היחיד של המנכ"לית; הטבות שכר חריגות

ובזבזו כספי עמותה; הפרת חוק, תקנון ונהלים; עריכת ביקורת פיקטיבית וניהול בלתי תקין (ר' סע' 8) "כתב תשובה" - נספח ע/3, סע' 8).

17. ביום 25.2.08 התקבלה אצל רשם העמותות תלונה ממר **רוני זייפר**, חבר בעמותה, באמצעות באתר כוחו. ע"פ התלונה, בקשות של שוטרים לסיוע משפטי המגיע להם לפי נהלי העמותה מסורבות, וזו אינה מעבירה לחבריה מידע בסיסי כגון: פרוטוקולים, שמות חברי וועד, מיהות חברי וועדת הביקורת ועוד. מכתבים נוספים ממר זייפר התקבלו בהמשך (ר' "כתב התשובה" - נספח ע/3, סע' 10).

18. במהלך החודשים מרץ-אפריל 2008 נתקבלו במשרד רשם העמותות תלונות נוספות כנגד העמותה, לפיהן: העמותה שכרה לשימושה (בליסינג) רכב יוקרתי, מעסיקה מספר רב של פקידות ומעניקה טלפון נייד לכל עובד לשימוש, תוך בזבזו כספי ציבור.

מכתב עו"ד אביבה שביט ממשרד הרשם מיום 3.6.08, מצ"ב כנספח ע/6 (ר' סע' 26)

19. בעקבות הטענות הקשות שהועלו נגד הנהלת העמותה, כאמור לעיל, החל רשם העמותות בבדיקתן, בפברואר 2008, באמצעות עובדי משרדו: **עו"ד אביבה שביט** - ראש מחלקת תלונות וחקירות ועובד נוסף הכפוף לה – **רו"ח אלי גוף**.

20. ביום 17.8.08 שלח רשם העמותות לעמותה מכתב "**התראה לפני פירוק**" לפי סעיף 50(ב) לחוק העמותות, התש"ם-1980, לאור החשש שעלה "כי העמותה אינה פועלת לקידום מטרתיה".

מכתב עו"ד אביבה שביט מיום 17.8.08, מצ"ב ומסומן כנספח ע/7

21. במכתבים נוספים לעמותה ולב"כ, קובע הרשם כדלקמן:

"... **ההתראה לפני פירוק לא נשלחת רק כי העמותה לא הגיבה, אלא כי הליקויים שמתגלים בעמותה הם אלה שמצביעים על פעילות שאינה תקינה**"

מכתב רו"ח גוף מיום 28.8.08, מצ"ב כנספח ע/8 (ר' סע' 2).

"מכיוון שהעמותה פעלה בצורה לא תקינה במשך השנים ובניגוד לחוק ולתקנונה, עולה כי מתקיימת **עילת פירוק כלפי העמותה**"

מכתב עו"ד אביבה שביט מיום 15.9.08, מצ"ב כנספח ע/9 (ר' סע' 4).

"**העולה מהאמור לעיל הוא כי כל ההחלטות שנתקבלו בישיבות מועצה אינן תקפות, לרבות מינוי מוסדות העמותה**" (ר' נספח ע/6, סע' 7)

22. על אף התראות הפירוק הנ"ל, נתן רשם העמותות לעמותה **הזדמנות** לתקן את הליקויים שמצא בתפקודה, ובהתאם לכך הוא הודיע לה ולב"כ, כי:

"הנני חוזרת ומדגישה כי מכיוון שהעמותה פעלה בצורה לא תקינה במשך השנים ובניגוד לחוק ולתקנונה, הרי שאם ברצון העמותה להוסיף ולהתקיים, עליה לתקן את הליקויים. ליקויים אלה יתוקנו רק בפיקוח של רשם העמותות על מנת לוודא שאכן הדברים מתנהלים כשורה"

מכתב עו"ד אביבה שביט מיום 3.11.08, מצ"ב כנספח ע/10 (ר' סע' 3).

23. **בדיקת התלונות נגד הנהלת העמותה, שבמהלכה התנהלו חילופי מכתבים רבים בין הרשם לבין העמותה וב"כ, לא הסתיימה עד עצם היום הזה.**

24. כדי להציג את עמדותינו של רשם העמותות בכל הנוגע לתפקודה הלקוי של העמותה; את דרישותינו החוזרות ונשנות מהעמותה לתקן את הליקויים על פי הנחיותינו; את דרישותינו להעביר לעינו את "פנקס החברים" של העמותה, תוך הגדרת פרקי הזמן לביצוע הנחיות ודרישות אלה, ואת התראותינו כיצד יפעל אם העמותה לא תעשה כן –

מצוטטים להלך קטעים רלוונטיים מתוך מכתביהם של אנשי משרדו לעמותה ולב"כ במשך שנתיים: פברואר 2008 – ינואר 2010:

1. "אבקשכם לשלוח את תגובתכם, בצירוף מסמכים מבססים, וכן את המסמכים שצוינו לעיל למשרדינו תוך 21 יום מתאריך קבלת מכתב זה" (מכתב רו"ח אלי גוף מיום 25.2.08)

2. "אי תגובתכם על בקשות הרשם עשויה להעלות חשש כי העמותה אינה מתנהלת בהתאם לחוק העמותות ועקרונות המנהל התקין, ולשמע יסוד להפעלת שיקול דעת של הרשם לשלול מהעמותה אישור ניהול תקין או אף לדרוש פירוקה. יש להגיב תוך 14 יום מיום חתימת מכתב זה" (מכתב רו"ח אלי גוף מיום 25.3.08)

3. "העולה מהאמור לעיל הוא כי כל החלטות שנתקבלו בישיבות מועצה אינן תקפות, לרבות מינוי מוסדות העמותה"

"על העמותה לגבש תוכנית לתיקון הליקוי. יש למנות גורם מפקח מטעם העמותה, לדאוג להרכבת פנקס חברים, לתיקון התקנון אם יש צורך בכך ולבחירות של מוסדות העמותה על פי תקנון מאושר. כמו כן יש לשים לב להחלטות קודמות שהתקבלו בצורה לא תקינה בשל הליקוי האמור ולאשרר אותן במידת הצורך. יש לשלוח אלינו תוך 30 יום מהיום, לוח זמנים ליישום האמור..."

"במהלך החודשים מרץ-אפריל 2008 נתקבלו במשרדנו תלונות נוספות כנגד העמותה. אבקשכם להגיב על הטענות העולות מהמכתבים, לפיהן: העמותה שכרה לשימושה (בליסינג) רכב יוקרתי, מעסיקה מספר רב של פקידות ומעניקה טלפון נייד לכל עובד לשימוש, תוך בזבז כספי ציבור" (מכתב עו"ד אביבה שביט מיום 3.6.08)

4. "אי תגובתכם על בקשות הרשם עשויה להעלות חשש כי העמותה אינה מתנהלת בהתאם לחוק העמותות ועקרונות המינהל התקין, ולשמע יסוד להפעלת שיקול דעת של הרשם לשלול מהעמותה אישור ניהול תקין או אף לדרוש פירוקה. יש להגיב תוך 14 יום מיום חתימת מכתב זה" (מכתב עו"ד אביבה שביט מיום 14.7.08)

5. "התראה לפני פירוק. אי תגובתכם על בקשות הרשם מעלה חשש כי העמותה אינה פועלת לקידום מטרותיה. במידה ולא תענו על הדרישות המפורטות במכתב במצ"ב עד ליום 14.9.08 ישקול הרשם הפעלת סמכויותיו על פי החוק, ובהן הגשת בקשה לפירוק העמותה בבית המשפט" (מכתב עו"ד אביבה שביט מיום 17.8.08)

6. "אוסף עוד ואומר כי ההתראה לפני פירוק לא נשלחה רק כי העמותה לא הגיבה, אלא כי הליקויים שמתגלים בעמותה הם אלה שמצביעים על פעילות בלתי תקינה..."

"על העמותה לשלוח למשרדינו פנקס חברי העמותה וכן לשלוח העתק מהפנקס לחברי העמותה: מר רוני זייפר ועו"ד משה צור... יש לשלוח את הפנקס מספיק זמן לפני משלוח ההזמנה ... כדי לתת אפשרות למי שמבקש ליצור קשר עם חברי העמותה, לעשות כן."

יש לשלוח למשרדנו תוך 30 יום ממועד קבלת מכתב זה, נוסח הזמנה לאסיפה כללית, העתק התקנון שיועבר לחברים, דף הסבר להצבעה בכתב, דוגמה למופס הצבעה וצעדים שנוקטו למניעת זיופים, פנקס חברי העמותה, הרכב ועדת ערעור על הפנקס, תשובות על מכתבים קודמים" (מכתב רו"ח אלי גוף מיום 28.8.08)

7. "נציין כי מכיוון שהעמותה פעלה בצורה לא תקינה במשך השנים ובניגוד לחוק ולתקנונה, עולה כי מתקיימת עילת פירוק כלפי העמותה"

"כלפי העמותה הועלו תלונות רבות על תפקודה... אם ברצון העמותה לתקן את הליקויים ולהוכיח כי יצאה מכלל עילת הפירוק וכך לבטל את ההתראה לפני פירוק שנשלחה אלינו, יש לעשות כן בהתאם להנחיות רשם העמותות ותוך כדי ליווי של גורמים ממשרדינו..."

"בהתאם לכך ברי כי מסירת העתק פנקס חברי העמותה לחברי העמותה, חיונית על מנת לאפשר קיומן של בחירות הוגנות ומתן אפשרויות שכנוע סבירות לנציגי רשימות החברים... ובהמשך לכך עליכם להמציא בפני חברי העמותה העתקים של פנקס החברים"

"למרות בקשותינו והתרעותינו, לא קיבלנו את מרבית המסמכים שביקשנו במכתבו מיום 28.8.08 ונוכחנו לדעת כי העמותה קבעה כינוס של האסיפה הכללית ליום 23.9.08 ללא אישורנו ובניגוד להוראות החוק והפסיקה. אשר על כן, אנו סבורים כי כינוס זה נעשה שלא בהתאם להוראות החוק והפסיקה ולא נוכל לאשר החלטות שיתקבלו בו, ובהן החלטות על שינוי תקנון ומינוי מוסדות" (מכתב עו"ד אביבה שביט מיום 15.9.08).

8. "... האסיפה הכללית מיום 23.9.2008 כנוסה שלא כדין, כאשר בין השאר, פנקס החברים לא הועבר לעיונם של חברי העמותה, בניגוד להנחיות קודמות שלנו."

"הנני חוזרת ומדגישה, כי מכיוון שהעמותה פעלה בצורה לא תקינה במשך השנים ובניגוד לחוק ולתקנונה, הרי שאם ברצון העמותה להוסיף ולהתקיים, עליה לתקן את הליקויים. ליקויים אלה יתוקנו רק בפיקוח של רשם העמותות על מנת לוודא שאכן הדברים מתנהלים כשורה..."

"כינוס אסיפה כללית בניגוד להוראות מפורשות של רשם העמותות ובניגוד לפסיקה, מצביע על כי העמותה טרם הפנימה את כפיפותה לחוק העמותות ולתקנונה. על כן אם ברצון העמותה לתקן את הליקויים במסגרת תוכנית הבראה בפיקוח רשם העמותות, יש לשלוח אלינו את הסכמתה לכך בתוך 30 יום מהיום, אם לא כן נשקול את המשך הפעלת הסנקציות המסורות לרשם העמותות" (מכתב עו"ד אביבה שביט מיום 3.11.08)

9. "על אף מכתבינו הקודמים בעניין, ועל אף שהעמותה פעלה באופן מכוון בניגוד להנחיותינו כפי שפורט במכתבינו ובישיבה שנערכה עמך, נסכים למצוא פתרון מעשי במצב שנוצר על פיו, לאחר מסירת עותק פנקס החברים למבקשים, יינתנו להם 45 יום להעלות בפנינו התנגדויות לתקנון ולפנקס החברים."

"על פי המענות שהועלו בפנינו, ההנהלה הנוכחית סירבה לאפשר עיון כחוק ברשימת החברים, בהתאם לפסיקת בתי המשפט, כפי שפורטה במכתבי הקודמים, עיון כולל אפשרות לצילום פנקס החברים... אבקשך להורות את מרשתך לאפשר עיון וצילום באופן סביר של פנקס החברים, לצורך המשך הליך אישור התקנון"

"...בנוסף וכדי להקל על התהליך ולבדוק את המענות, ביקשנו כי פנקס החברים יועבר אלינו, דבר שלא נעשה עד היום" (מכתב עו"ד אביבה שביט מיום 8.12.08)

10. "ביום 28.12.08... ביקשנו בין השאר שתשלחו למשרדנו וכן לחברי העמותה: עו"ד משה צור ומר רוני זיפר העתקים של פנקס חברי העמותה. בימים 15.9.08, 3.11.08, 8.12.08 שלחנו מכתבים נוספים ליועצכם המשפטי עם העתקים אליכם, שבהם חזרנו על בקשתנו זו. העמותה לא ענתה לבקשתנו והגישה עתירה בבית המשפט המחוזי בירושלים... כב' השופטת צור הורתה על דחיית העתירה...באשר על כן אבקשכם להמציא למשרדינו פנקס חברי העמותה תוך 14 יום מתאריך קבלת מכתב זה" (מכתב רו"ח אלי גוף מיום 15.7.09)

11. "העמותה לא המציאה בפנינו החלטה בעניין בקשת עיכוב ביצוע פסק דין מבית המשפט קמא או מבית המשפט שלטעור. באשר על כן אבקשכם להמציא למשרדינו פנקס חברי העמותה תוך 14 יום מתאריך קבלת מכתב זה" (מכתב עו"ד אביבה שביט מיום 12.8.09)

12. "אנו חוזרים ומבהירים כי יש להמציא למשרדנו את האמור (פנקס החברים), וכי לא נוכל להיעתר לבקשתך להמתין עד לדיון בערעור... עד לקבלת האמור ולתיקון הליקויים לא נוכל לאשר את תקיפותן של האסיפות הכלליות שמתכנסות ע"י העמותה, או כל החלטה אחרת המתקבלת בהן" (מכתב עו"ד אביבה שביט מיום 16.9.09).

13. "כמו כן, על העמותה להמציא למשרדינו העתק של פנקס החברים, בהמשך לדרישתנו החוזרת ונישנית בעניין זה ופסק הדין של כב' השופטת צור בעת"מ 9034/08. מכיון שלפי הבנתנו מדובר בפנקס חברים המאוחסן בצורה דיגיטלית, ניתן להעבירו אלינו גם באמצעות דיסק. (מכתב עו"ד אביבה שביט מיום 26.10.09)

14. "כמו כן, על העמותה להעביר למשרדינו העתק של פנקס החברים, בהמשך לדרישתנו החוזרת ונשנות בעניין זה ופסק הדין של כב' השופטת צור בעת"מ 9034/08. מעותך כי "פסק הדין הנ"ל התקבל עובר לחשיפת פנקס החברים לעיונם של חברי העמותה עצמם כך שמכל מחינה מהותית הקושי שהיה קיים אינו עוד" אינה מקובלת עלינו. יעידו על כך, בין השאר, המענות החוזרות ונשנות של מספר חברי עמותה למשרדינו בענין זה. יתרה מכך, על מנת לפקח על ההליכים הננקטים על ידי העמותה בכדי לתקן את הליקויים בפעילותה, שקיבלו ביטוי במתווה המוצע על ידך, נדרש לנו העתק של פנקס החברים, ענין זה הובהר על ידי כב' השופטת צור בסעיף 29 לפסק דינה... סיכומו של עניין, אבקשכם להעביר למשרדינו תוך 21 יום את המסמכים הבאים: מתווה מעודכן בהתאם להערותינו, בצירוף לוח זמנים מעודכן, פנקס חברי העמותה. אי המצאת הפנקס מנוגדת להחלטת בית המשפט" (מכתב עו"ד אביבה שביט מיום 29.11.09).

25. לטענת העותרת, במהלך כל התקופה הנ"ל סירבה הנהלת העמותה לתקן את הליקויים בהתאם להנחיות רשם העמותות, ובעיקר סירבה להיענות לדרישתו התקיפה והחד משמעית להעביר לעיונו את "פנקס החברים" של העמותה, אותו עליה לנהל עפ"י חוק העמותות (סע' 18) ובסירובה זה התמידה גם לאחר שבית המשפט המחוזי בירושלים קבע כי דרישתו של הרשם מוסמכת ומוצדקת (ר' ע' 2- סע' 34 לפסה"ד).

26. כפועל יוצא מכל האמור לעיל, ולאור קביעותיו המוצהרות והנחרצות של רשם העמותות, כי העמותה מתנהלת בצורה לא תקינה ובניגוד לחוק ולתקנון שלה, וכי כל ההחלטות שנתקבלו בישיבות המועצה של העמותה אינן תקפות, לרבות מינוי מוסדותיה, מן הדין ומן הצדק היה שהרשם יצא סוף סוף מהתחום המילולי של התרעות והתראות 'אין סופיות' חסרות תכלית (כפי שמשתקף בעליל ממקבץ מכתביו הנ"ל), וינקוט בפעולה ממשית, בהתאם לסמכויות המוקנות לו בחוק, קרי, הגשת בקשה לבית המשפט לפירוק העמותה, אולם הדבר לא נעשה.

עמדת העותרת היא, כי התנהלות בלתי סבירה זו של רשם העמותות, היא כשלעצמה מצדיקה פניה לבית משפט נכבד זה, לקבלת הסעד המבוקש, אולם תמונת המצב לא תהיה שלמה אלא לאחר שיפורטו להלן שתי עובדות מהותיות וחשובות נוספות, כדלקמן:

א. "המהפך" שחל בעמדת רשם העמותות לאחר שעו"ד ירון קידר, רשם העמותות לשעבר, החל לייצג את העמותה. בעניין זה באו הדברים לידי ביטוי בויתור הרשם על דרישותיו העקביות, במשך שנתיים, לתקן את הליקויים החמורים שהוא מצא בתפקודה של העמותה, וקבלת עמדת עו"ד קידר, ב"כ העמותה, תוך "ניגוד עניינים" מובהק.

ב. חברותם בעמותה של אלפי שוטרים וסוהרים בשרות פעיל, האסורה על פי החוק (ר' סע' 9 לעיל); 'טשטוש' הדברים ע"י הנהלת העמותה ע"י מצג שווא, 'כאילו' המדובר בעמותה של נשות השוטרים והסוהרים ו"עצימת עיניים" מצד כל המשיבים מביצוע עבירה מתמשכת ע"י חברי העמותה.

ד. זהותם של "חברי העמותה" – פיקציה מול מציאות מטרות העמותה ותחומי פעילותה

27. מטרות העמותה הוגדרו כאמור בתעודת הרישום שלה: "הגנה על האינטרסים המקצועיים של כלל השוטרים בישראל וייצוגם בפני הרשויות השונות כולל רשויות המדינה" (ר' נספח ע/1) וכן בתקנון משנת 1987.

28. במאי 2001 אמצה העמותה תקנון חדש שבו הרחיבה את מטרות העמותה ואת סמכויותיה באופן מהותי, ומעבר לתחומי הפעילות הקשורים לסיוע לחברים, היא נטלה לעצמה גם "סמכויות" לפעול "להשגת מטרותיה", "בעשיית הפעולות שלהן (סע' 4-6 לתקנון):

"לשמור על עקרונות השכר ותנאי השירות והמעמד של שוטרים וסוהרים, ולהבטיח את זכויותיהם על פי כל דין".

"לייצג את עניינם של השוטרים והסוהרים בפני הממשלה, שרים חברי כנסת, תקשורת, אישי ציבור, משטרת ישראל ושירות בתי הסוהר, ערכאות שיפוטיות ובפני כל גוף רלוונטי לקידום מטרותיה"

הדפים הרלוונטיים מתקנון 2001, מצ"ב כנספח ע/11.

29. מעבר למטרות המוגדרות בתעודת הרישום של העמותה ובתקנונה, כאמור לעיל, גם בפועל עוסקת הנהלת העמותה בטיפול בעקרונות השכר ותנאי השירות של השוטרים והסוהרים, כפי שעולה מפרסומיה הרבים, שחלקם מצ"ב:

אגרת מנכ"לית העמותה לחברי העמותה ערב פסח, מצ"ב כנספח ע/12

עמוד השער האחורי (בצירוף השער הקדמי) של ביטאון העמותה מספטמבר 2009,

מצ"ב כנספח ע/13

פרסום באתר האינטרנט של העמותה (19.8.08) מצ"ב כנספח ע/14

"חברי העמותה" לפי התקנון אינם "חברי העמותה" בפועל

30. כדי שיתאפשר לעמותה לטפל באינטרסים המקצועיים של כלל השוטרים בישראל, לטפל בעקרונות השכר ותנאי השירות שלהם ולייצג אותם בפני הרשויות השונות, כולל רשויות המדינה, כמוגדר בתעודת הרישום שלה אצל רשם העמותות ובתקנון שלה, מלכתחילה היה ברור למייסדי העמותה ולמנהליה, שאסור להם לאפשר לשוטרים ולסוהרים בשירות פעיל להצטרף כחברים לשורות העמותה, שכן הדבר נאסר עליהם בחוק ("איסור התארגנות" - ר' לעיל סע' 9), ולפיכך הם קבעו בתקנון העמותה (נספח ע/11, סע' 8-12) (וכך גם בתקנון הראשון שלה משנת 1987), כי הזכאים להימנות על חברי העמותה, יהיו:

- מייסדי העמותה
- אשת/בעל שוטר/ת או סוהר/ת
- גמלאי משטרה ושירות בתי הסוהר
- אלמנות/ אלמנים של שוטרים/סוהרים/גמלאים

תנאים נוספים והכרחיים שנקבעו בתקנון לקבלת חבר לעמותה, הם:

- הגשת בקשת הצטרפות בכתב, כנדרש בחוק העמותות ובתקנון;
- חתימה על הוראת קבע לתשלום דמי חבר חודשיים (ר' תקנון העמותה - נספח ע/11, סע' 13-14).

31. בפועל מתברר, כי העמותה המדוברת הנה לכאורה 'עמותה פיקטיבית' שאינה ממלאת אחר דרישות החוק, שכן:

אלה הזכאים להימנות על חברי העמותה על פי התקנון - "נשות שוטרים וסוהרים" - לא מילאו ואינם ממלאים אחר התנאים הנדרשים בחוק ובתקנון:

- לא הגישו בקשת הצטרפות בכתב;
- אינן משלמות דמי חבר;
- אינן מופיעות ב-"פנקס החברים" של העמותה, אותו חייבת העמותה לנהל על פי סע' 18 לחוק העמותות.

ועל אף כל זאת - הן אלה שבותרות ונבחרות למוסדות העמותה.

לעומת זאת - השוטרים והסוהרים בשירות פעיל - אלה שעל פי תקנון העמותה אינם זכאים להימנות על חבריה, בשל האיסור בחוק החל עליהם להתאגד - דווקא הם אלה שמילאו אחר כל דרישות החוק והתקנון, ובכך הם הפכו לחברים מן המניין בעמותה:

- הגישו בקשת הצטרפות בכתב;
- משלמים דמי חבר בהוראת קבע המנוכה ממשכורתם החודשית (המהווים את מקור ההכנסה היחיד של העמותה);
- רשומים כחברי העמותה ב"פנקס החברים" שלה (שלגביו הבהיר ב"כ העמותה במכתב לרשם העמותות, כי: "פנקס חברי העמותה הוא הוא פנקס הבוחרים" (ר' נספח ע/24, סע' 6)).

ועל אף כל זאת - דווקא מהם שללה הנהלת העמותה את הזכות לבחור והיבחר למוסדות העמותה.

32. על היותה של העמותה הנדונה, עמותת של שוטרים וסוהרים בשירות פעיל (ולא של נשותיהם) ניתן ללמוד: גם מתלוש המשכורת של כל חבר, שבו מופיע הניכוי החודשי של דמי החבר, וגם מפרסומי העמותה בהם מוזמנים השוטרים והסוהרים להצטרף כחברים לעמותה דנן, העוסקת לדבריה בהבטחת זכויותיהם, עקרונית שכרם ותנאי שירותם.

לדוגמה: ר' ביטאון העמותה - נספח ע/13, וכן המסמכים המצ"ב:

- # פרסום באתר האינטרנט של העמותה הקורא לשוטרים, לסוהרים ולגמלאים להצטרף לשורות העמותה ע"י מילוי "טופס הצטרפות לארגון", מצ"ב כנספח ע/15
- # תלוש משכורת של שוטר בשירות פעיל הכולל ניכוי דמי חבר לעמותה בסך 30 ₪, מצ"ב כנספח ע/16

התאגדות העמותה וחברות השוטרים והסוהרים בה – בניגוד לחוק

33. כאמור, חוק העמותות (סע' 18), קובע, כי "עמותה חייבת לנהל פנקס חברים ולרשום בו כל חבר, מענו, מספר זהותו, תאריך תחילת חברותו ותאריך פקיעתה".

ניהול פנקס חברים כחוק, בא כידוע להבטיח את זכויותיהם וחובותיהם של חברי העמותה, ובין השאר זכות ההשתתפות וההצבעה באסיפות כלליות, וכן הזכות לבחור ולהיבחר, כקבוע בחוק העמותות (התוספת הראשונה – תקנון מצוי של עמותה):

2. (א) חבר העמותה זכאי להשתתף ולהצביע בכל אסיפה כללית ויהיה לו קול אחד בכל הצבעה; הוא זכאי לבחור ולהיבחר לועד או לועדת הבקורת.

34. עוד יש להדגיש בענייננו, כדלקמן:

- חברי עמותה הרשומים ב"פנקס החברים" שלה, אינם רשאים להעביר למישהו אחר, כולל בנות זוגם, את זכויות: ההשתתפות, ההצבעה, הבחירה וההיבחרות, שכן עפ"י חוק העמותות - סע' 17, (וכן עפ"י סע' 19 לתקנון):

"החברות בעמותה היא אישית, אינה ניתנת להעברה ואינה עוברת בירושה".

- מי שנבחר שלא כדין לכהן כחבר במוסדות העמותה, חברותו פסולה ובטלה מעיקרה:

"פסלות לכהונה

33. (א) לא יכהן כחבר הועד או כחבר ועדת הבקורת -

(1) מי שאינו חבר העמותה"

35. ביצירת המצב הבלתי חוקי הנ"ל – "חברות" לפי התקנון לעומת החברות לפי "פנקס החברים" - ביצעה לכאורה הנהלת העמותה מהלכים חמורים של הונאה ומצגי שווא, הן כלפי חברי העמותה, הן כלפי הרשויות השונות והן כלפי הציבור, כדלקמן:

- הצגת מצג שווא 'כאילו' חברי העמותה הן "נשות השוטרים והסוהרים", וזאת במטרה ל'טשטש' את זהותם האמיתית של חברי העמותה המופיעים ב"פנקס החברים" של העמותה - שוטרים וסוהרים בשירות פעיל, שחברותם בעמותה אסורה על פי החוק.
- מתן אפשרות לבנות זוגם של חברי העמותה, שאינן חברות בעמותה, להשתתף ולהצביע שלא כדין באסיפותיה הכלליות של העמותה.
- מתן אפשרות לבנות זוגם של חברי העמותה, שאינן חברות בעמותה, להיבחר שלא כדין למוסדות העמותה ולכהן בתפקידן שלא כדין גם כיום, כאשר על פי חוק העמותות, כהונתן פסולה ובטלה מעיקרה.
- 'גרירת' אלפי שוטרים וסוהרים לביצוע עבירה מתמשכת על החוק האוסר עליהם להתארגן, ומאידיך - שלילת זכותם לבחור ולהיבחר למוסדות העמותה.

36. אשר על כן תטען העותרת, כי התאגדות העמותה אינו חוקי; הן מבחינת קיומה 'במסווה' של "עמותת נשות שוטרים", כאשר החברים 'האמיתיים' בה הם שוטרים וסוהרים שחברותם בעמותה היא בניגוד לחוק, והן מבחינת התנהלות הנהלת העמותה – שלילת זכותם של השוטרים והסוהרים לבחור ולהיבחר למוסדותיה, והענקת 'זכות' זו לבנות זוגם, "הפסולות לכהונה" במוסדותיה.

37. עוד תטען העותרת, כי המצב הבלתי חוקי הנ"ל, ידוע ומוכר לכאורה לכל המשיבים, ואלה, מטעמים השמורים עמם, בחרו עד היום "לעצום עיניים":

- כך ידוע הדבר לרשם העמותות (משיב 1), שכן לדוגמה: באפריל 1997 שלח אליו ב"כ העמותה, מכתב שבו הוא מבקש "להפסיק את הליכי מחיקת העמותה", ובהקשר לכך הוא מבהיר "בשם מרשחו המוכרת גם בשם ארגון נשות השוטרים", כי:

"המדובר בארגון המורכב מאנשי משטרה ושרות בתי הסוהר, לרבות גמלאים, שההצטרפות אליו הנה על בסיס וולונטרי בלבד והמשלמים דמי חבר על בסיס חודשי"

מכתב עו"ד מיכאל הורוביץ מיום 4.4.97, מצ"ב כנספח ע/17

- וכך ידועים הדברים למשיבים 2, 3, 4 – השר לביטחון פנים, המפקח הכללי של המשטרה, נציב שרות בתי הסוהר, שכן עובדת היותם של הכפופים להם - השוטרים והסוהרים – חברים בעמותה הנ"ל, ידועה ברבים; דמי החבר החודשיים שהם משלמים לעמותה מנוכחים ממשכורתם החודשית באמצעות תלוש המשכורת המנופק ע"י אגף החשבונות (ר' נספח ע/16); הדבר מופיע בפרסומיה השונים של העמותה (ר' נספחים ע/12-15). זאת ועוד, וככל שידוע לעותרת, כבר בלשכות הגיוס של המשטרה ושב"ס ממלאים המתגייסים החדשים "טופס הצטרפות" לעמותה, ובודאי שהדברים ידועים להם עתה, לאחר שהעותרת פנתה אליהם בנושא זה מכבר, טרם הגשת עתירה זו (ר' להלן סע' 76 - 79)

אשר על כן תטען העותרת, כי לאחר שהיא פרשה בפני המשיבים את תמונת המצב המתוארת לעיל, בטרם הגשת עתירתה לבית משפט זה, הימנעות משיב 1 – רשם העמותות מנקיטת פעולות לפירוק העמותה, פסולה ונגועה בשיקולים זרים, ואלו הימנעותם של משיבים 2, 3, 4, מלהורות לשוטרים ולסוהרים הכפופים להם, להפסיק את חברותם בעמותה, נוגדת את אחריותם לקיום החוק.

38. בשל המצב הבלתי חוקי הנ"ל, לא יפלא מדוע פעלה הנהלת העמותה ככל שביכולתה להסתיר את "פנקס החברים" מעין רואה, כולל מעיניו של רשם העמותות, שלא הצליח במשך שנתיים לשכנע אותה להיענות לדרישתו להעביר לעיונו עותק ממנו, עד שלבסוף ויתר על דרישה זו, לאחר שעו"ד ירון קידר, רשם העמותות לשעבר, החל לייצג את העמותה, כל זאת כפי שיובהר להלן.

ה. ויתור רשם העמותות - תוך "ניגוד עניינים" - על דרישותיו העקרוניות לתיקון ליקויי העמותה

כללי

39. כאמור, במהלך השנתיים שחלפו מאז החל רשם העמותות לטפל בתלונות שהוגשו נגד הנהלת העמותה, הוא דרש מהעמותה ומב"כ, פעם אחר פעם, להעביר לעיונו את פנקס חברי העמותה, ולתקן את הליקויים שמצא, בהתאם ל-"מתווה" מפורט שהוכן על ידו באוגוסט 2008 (ר' נספח ע/8), אולם הנהלת העמותה סירבה להיענות לדרישותיו.

40. בספטמבר 2009 החל עו"ד ירון קידר, רשם העמותות לשעבר, לייצג את הנהלת העמותה בעניין התלונות שהגישו נגדה חברים בעמותה, אותן תלונות שמוענו לטיפולו בדצמבר 2007, בעת שהוא עצמו שימש בתפקיד רשם העמותות.

בעת הגשת התלונות הנ"ל, מי ששימשה כסגניתו של עו"ד קידר, הייתה עו"ד אביטל שרייבר, המשמשת בתפקיד סגנית הרשם גם כיום. (ככל שידוע לעותרת, עו"ד שרייבר כפופה ל"ראש רשות

התאגידים" ואחראית בפועל על תחום הטיפול בעמותות, שכן כיום, "ראש רשות התאגידים" במשרד המשפטים, נושא בתארים: רשם העמותות, רשם החברות, רשם ההקדשות, רשם המפלגות, רשם השותפויות והמשכונות, אולם באופן שוטף הוא פועל בתחומים הנ"ל באמצעות סגנים).

41. עד למועד שבו החל עו"ד קידר לייצג את העמותה, וגם בסמוך לאחר מכן, ככל שידוע לעותרת, כל ההתכתבויות מצדו של רשם העמותות, בענייננו, בוצעו ע"י עו"ד אביבה שביט מנהלת מחלקת תלונות וחקירות במשרד הרשם, וע"י עובד משרדה, רו"ח אלי גוף (ר' פירוט המכתבים בסע' 24 לעיל).

42. זמן מה לאחר שעו"ד קידר החל לייצג את העמותה, הוא 'הציע' במכתב לעו"ד שביט להפסיק את "ההתכתבות בינינו" (שבמסגרתה המשיכה עו"ד שביט לעמוד על דרישותיו המקוריות של רשם העמותות), שכן, לדבריו, הממונה עליה "עו"ד אביטל שרייבר, סגנית ראש רשות התאגידים כבר מעורבת בתמונת הליכים בעניינה של העמותה" (ר' נספח ע/26).

ואכן, בסמוך לאחר שעו"ד שרייבר החלה להיות מעורבת בנושא, ללא כל הצדקה וללא כל הסבר היא 'התקפלה' בפני 'תכתובי' של עו"ד קידר, כולל ויתור על דרישתו של רשם העמותות לקבל לעיונו את פנקס חברי העמותה, אותו יש לראות בחומרה יתרה, שכן הוא נוגד לחלוטין את דרישתו העקרונית עד אז, שהוצגה גם בפני בית המשפט המחוזי בירושלים, לפיה, ללא קבלת הפנקס לעיונו, הוא לא יוכל למלא את תפקידו כראוי, ובית המשפט הצדיק דרישה זו (ר' כתב התשובה נספח ע/3, סע' 40 - 53 וכן פסה"ד של בית המשפט המחוזי, נספח ע/2, סע' 30)

43. עמדת העותרת היא, כי התנהלותה זו של עו"ד שרייבר, נגועה לכאורה ב'ניגוד עניינים' אישי, וזאת בשל שירותם המשותף בעבר – כרשם העמותות וסגניתו – של עו"ד קידר ושלה במשרד רשם העמותות, כאשר הם אלה שטיפלו לכאורה יחדיו בתלונות שהתקבלו במשרדם, בשלהי 2007, נגד הנהלת העמותה.

44. העותרת מבקשת לציין, כי לדעתה, קיומו של "ניגוד העניינים" הנ"ל מתחזק גם לנוכח העובדה כי עו"ד קידר ועו"ד שרייבר מופיעים יחדיו בסדנאות וימי עיון שונים, כפי שעולה מפרסומים שונים.

פרסום "שתיל" הקרן החדשה לישראל (23.1.10), מצ"ב כנספח ע/18
פרסום "מנהיגות אזרחית" (30.10.10), מצ"ב כנספח ע/19

ההתכתבות "החסויה" בין עו"ד קידר לבין רשם העמותות

45. בספטמבר 2009 החל עו"ד קידר לייצג את העמותה כעו"ד פרטי, ולנהל מו"מ עם רשם העמותות, בכל הקשור לתיקון הליקויים בעמותה. תחילתו של המו"מ בפגישות שונות ובחילופי מכתבים בין עו"ד קידר לבין עו"ד אביבה שביט מנהלת מחלקת תלונות וחקירות במשרד רשם העמותות, עליהם הוטבעה החותמת "חסוי", לפי בקשתו של עו"ד קידר.

3 מהמכתבים 'החסויים', מצ"ב:

התכתבויות בדואר אלקטרוני מיום 29.9.09 ומיום 27.10.09 בין עו"ד קידר לבין עו"ד שביט, מצ"ב ומסומנות כנספח ע/20.

מכתב עו"ד קידר מיום 30.9.09 לעו"ד שביט, מצ"ב ומסומן כנספח ע/21

מכתב עו"ד שביט מיום 26.10.09 לעו"ד קידר, מצ"ב ומסומן כנספח ע/22

לטענת העותרת, כל מי שיעיין בתוכן המסמכים הללו יסכים מיד, כי לרשם העמותות לא הייתה סיבה עניינית כלשהי להיעתר לדרישת עו"ד קידר להטיל עליהם 'חיסיון' שמטרתו לכאורה: למנוע מחברי העמותה לעיין בהתכתבויות באופן חופשי ולהעיר את הערותיהם, אם ירצו בכך, בטרם "יסגרו העניינים מתחת לשולחן", בעיקר כאשר מדובר בניסיונותיו של עו"ד קידר, ב"כ החדש של העמותה, לשנות את דרישות הרשם עד אז.

יש לציין, כי ה'חיסיון' הנ"ל הוסר, רק לאחר שאחד מהמתלוננים 'הקים קול צעקה' משנודע לו הדבר, ובתגובה לכך הודיע עו"ד קידר לרשם העמותות: "אין לנו כל התנגדות ל"חשיפת" פרטי הדיאלוג בין העמותה לביניכם", וכי "כל מטרת בקשתנו הייתה לאפשר הגעה מהירה לסיכומים שיקדמו את סיום המיפול בעניינה של העמותה"

מכתב עו"ד קידר מיום 14.12.09, מצ"ב כנספה ע/23

לטענת העותרת, הודאת עו"ד קידר כי מטרת 'החיסיון' הייתה לאפשר "הגעה מהירה לסיכומים" (לאחר שנתיים של 'סחבת' מצד הנהלת העמותה), תוך רצון להסתיר את התהליך מעיני חברי העמותה העוקבים אחר הדברים, והסכמתו של רשם העמותות למהלך כזה, תומכים ומאשרים את עמדתה, כי המדובר במהלך בלתי ראוי, הנוגד את כללי המינהל התקין, את כללי הצדק הטבעי ואת תפקידו של הרשם לשמור על זכויות חברי העמותה בכלל וזכויות המיעוט בפרט, וכי ההסכמה על מהלך כזה יכולה הייתה להתקבל רק בין צדדים מקורבים, הפועלים תוך "ניגוד עניינים".

"המהפך" – ויתור רשם העמותות על דרישותיו העקרוניות לתיקון ליקויי העמותה

46. ביום 30.9.09 הציע עו"ד קידר במכתב לעו"ד שביט "מתווה" חדש מטעמו לתיקון הליקויים בעמותה (ר' נספה ע/21).

47. ביום 26.10.09 דחתה עו"ד שביט את הצעת עו"ד קידר הנ"ל וחזרה על דרישות רשם העמותות עד אז, כולל דרישתו החד משמעית להעביר לעיונו את פנקס חברי העמותה, דרישה שאושרה כאמור ע"י בית המשפט המחוזי בירושלים (ר' נספה ע/22).

48. ביום 5.11.10 פנה עו"ד קידר לעו"ד שביט במכתב נוסף, שבו הוא מנסה 'לשכנע' את הרשם לוותר על דרישתו לקבל לעיונו את פנקס החברים, מן הנימוק הבא:

2. "בהתייחס לסעיף 4 למכתבך (נספה ע/22), עמדתנו היא כי לא תצמח כל תועלת מהעברת פנקס החברים לידי רשם העמותות, גם אם לרשם העמותות יש סמכות לדרוש לקבל את פנקס החברים, נקבע בפסיקה לא פעם כי "סמכות לחוד ושיקול דעת בהפעלת הסמכות לחוד"

מכתב עו"ד קידר מיום 5.11.09 לעו"ד שביט, מצ"ב ומסומן כנספה ע/24

גם ניסיונו זה של עו"ד קידר להשפיע על רשם העמותות שיוותר על דרישתו המקורית והעקרונית אותה הציג בבית המשפט המחוזי בירושלים, לא צלח, ובשלב זה עדיין המשיך הרשם לדבוק בדרישתו, כי הליקויים יתוקנו, אך ורק עפ"י "המתווה" שלו, כולל העברת פנקס החברים לעיונו "תוך 21 יום", שכן:

"על מנת לפקח על ההליכים הנוקטים על ידי העמותה בכדי לתקן את הליקויים בפעילותה... ודרש לנו העתק של פנקס החברים, ענין זה הובהר ע"י כבוד השופט צור, בסעיף 29 לפסק דינה."

מכתב עו"ד שביט מיום 29.11.09 לעו"ד קידר, מצ"ב ומסומן כנספה ע/25 (ר' סעיף 3)

49. ביום 14.12.09 הגיב עו"ד קידר למכתבה הנ"ל של עוד שביט (שבנספח ע/25). במכתב זה 'מציע' עו"ד קידר לעו"ד שביט להפסיק בינתיים את ההתכתבויות ביניהם, שכן:

"נציין כי עו"ד אביטל שרייבר, סגנית ראש רשות התאגידים כבר מעורבת בתמונת ההליכים בעניינה של העמותה, והעברנו לה את הסמכתנו לקיים ישיבה בהשתתפותכם ובהשתתפות המתלוננים והח"מ, כדי ללבן את סוגיית העיון בפנקס החברים."

"משכך, נראה לנו כי יש להמתין עד לקיום הפגישה ולתוצאותיה בטרם נמשיך בהתכתבות בינינו"

מכתב עו"ד קידר מיום 14.12.09, מצ"ב כנספח ע/26

50. ואכן, ביום 11.1.10 התקיימה פגישה במשרדה של סגנית רשם העמותות עו"ד אביטל שרייבר, שאליה זימנה את הפורום הבא: אנשי משרדה – עו"ד אביבה שביט ורו"ח אלי גוף; ב"כ העמותה – עו"ד ירון קידר; המתלוננים צור וזייפר. מטרת הפגישה הוגדרה: "מתווה לתיקון הליקויים בעמותה". יש לציין, כי עד לפגישה הנ"ל, לא זומנו המתלוננים ע"י מי מאנשי משרד רשם העמותות לפגישה כלשהי עם מי מאנשיו של רשם העמותות.

בסופה של הפגישה סיכמה עו"ד שרייבר כי עו"ד קידר יגיש לה "מתווה מתוקן". משרד רשם העמותות לא הפיץ בכתב 'סיכום' של הפגישה הנ"ל, אולם על מהלכה, ועל התנגדותו הנחרצת של המתלונן צור לעמדות שהושמעו בה, כולל הבעת תחושתו כי רשם העמותות עומד 'להתקפל' בפני 'עמדתו' של עו"ד קידר, ניתן ללמוד ממכתבו מיום 14.1.10 לעו"ד שרייבר, המצ"ב.

מכתב עו"ד משה צור מיום 14.1.10 לעו"ד אביטל שרייבר, מצ"ב ומסומן כנספח ע/27

עו"ד שרייבר לא הגיבה למכתבו הנ"ל של המתלונן צור.

לטענת העותרת, הפגישה הנ"ל במשרדה של סגנית הרשם עו"ד שרייבר, בהשתתפות חלק מהמתלוננים, שלא ראשונה זומנו לפגישה כלשהי, נועדה לכאורה מלכתחילה לתת לגיטימציה ל'הסכמות' בין עו"ד שרייבר לעו"ד קידר, והיא זו שהיוותה את נקודת המפנה – "המהפך" – שבסמוך לאחריה 'נכנע' רשם העמותות ל'תכתובת' של עו"ד קידר, בניגוד לדרישותיו עד אז.

51. ביום 26.1.10 שלח עו"ד קידר לעו"ד שביט, "מתווה מתוקן לפעילות העמותה", בהתאם ל"סיכום" בפגישה הנ"ל במשרדה של עו"ד שרייבר.

מכתב עו"ד ירון קידר מיום 26.1.10 לעו"ד אביבה שביט, מצ"ב ומסומן כנספח ע/28

52. ביום 17.2.10 הגיבה עו"ד שביט במכתב, שמשמעותו הברורה היא, נסוגה מוחלטת של רשם העמותות מדרישותיו מהעמותה עד אז, וקבלת "המתווה" של עו"ד קידר.

מכתב עו"ד אביבה שביט מיום 17.2.10 לעו"ד קידר, מצ"ב ומסומן כנספח ע/29

ממכתבה זה של עו"ד שביט (נספח ע/29) בולטת העובדה, שבעקבות הפגישה האמורה במשרדה של עו"ד שרייבר, רשם העמותות מוותר מכאן ואילך על תיקון לקויי העמותה בהתאם ל"מתווה" המקורי שלו, שהתמקד בדרישתו העקבית והחד משמעית במשך שנתיים, כי העמותה תפעל ב-3 נושאים עקרוניים (שפורטו לראשונה במכתב רו"ח גוף מיום 28.8.08 – נספח ע/8), כדלקמן:

• תעביר את פנקס החברים לעיון רשם העמותות

•

עביר את פנקס החברים לידי חברי העמותה שביקשו לעיין בו

ת

• תתקן את תקנון העמותה בהתאם להערות ולדרישות רשם העמותות להלן יובהר, כי בכל 3 נושאי "המתווה" המקורי הנ"ל של רשם העמותות, לאחר שעו"ד קידר החל לייצג את העמותה, ועו"ד שרייבר סגנית רשם העמותות החלה לטפל בנושא באופן אישי, נסוגה סגנית הרשם מכל דרישות הרשם בהן החזיק שנתיים ימים, והגיעה עם עו"ד קידר - תוך "ניגוד עניינים" - "להסכמות" חדשות ובלתי סבירות לגבי דרך הפעולה שבה תנקוט הנהלת העמותה הנוכחית (שכאמור מונתה שלא כדין ומכהנת שלא כדין - ר' לעיל סע' 35) לתיקון הליקויים שמצא הרשם בפעילויותיה - הסכמות שכולן לטובת הנהלת העמותה ולרעת חברי העמותה עצמם.

ויתור רשם העמותות על דרישתו לקבל לעיונו את "פנקס החברים" בניגוד להצהרתו בבית המשפט על נחיצות העיון

53. כאמור, במשך כשנתיים דרש רשם העמותות מהעמותה ומבאי כוחה, ב"אין ספור" מכתבים, לקבל לידיו העתק מפנקס החברים, בהתאם לסמכותו בחוק, אולם ללא הועיל, וב"כתב התשובה" שהגיש הרשם לבית המשפט, באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (נספח ע'3), הוא פירט באריכות את הסיבות לדרישתו הנ"ל, ומדוע ללא קבלת הפנקס אין הוא יכול למלא כראוי את תפקידו.

בין השאר טען הרשם בית המשפט, כדלקמן:

"הרשם צריך לבדוק אם אומנם התכנסה אסיפה כללית והאם התקבלה החלטה ברוב קולות והאם נכחו אלה הזכאים להצביע בה" (נספח ע'3, סע' 27)

"טעמים נוספים העומדים ביסוד דרישה זו... לאור התלוות וכעלי ההתנהלות שהתגלו בפעולותיה של העמותה.. עלתה חיוניותו של הצורך לעמוד על מספר החברים העדכני בעמותה ומיהותם של חבריה בטרם בחירתם של מוסדות העמותה באופן תקין וחוקי" (נספח ע'3, סע' 49)

בית המשפט המחוזי בירושלים קיבל כאמור את טענת רשם העמותות, וקבע, כי לרשם סמכות חוקית לקבל לעיונו את פנקס חברי העמותה, וכי יש צדק רב בדרישתו זו, וזאת כדי שיוכל לערוך כיאות את כל הבדיקות הנדרשות ממנו בתוקף תפקידו, בטרם יקבל החלטות מהותיות הקשורות לעמותה.

בית המשפט המחוזי גם תמה על התעקשותה של העמותה שלא להעביר את פנקס החברים לעיונם של חברי העמותה ולעיונו של רשם העמותות, והביע את דעתו, כי הדברים: "מעוררים על פניהם חשש של ממש לקיום בעיה כלשהי בפנקס החברים", ובעניין זה ראוי לצטט את דבריו הבאים:

"ניסיון העבר של העמותה לנסות את חברי האסיפה הכללית באמצעות הזמנה בעיתון ולא בהזמנה אישית, וסירובה להמציא לשני חברים המעוניינים בכך את פנקס החברים (ולמעונתם אף סירובה לאפשר להם לעיין בו ולצלמו במשרדה), מעוררים על פניהם חשש של ממש לקיום בעיה כלשהי בפנקס החברים או בהליך הזמנת החברים לכינוס האסיפה הכללית. אי המצאתו של פנקס החברים לרשם שיבשה את יכולתו לבחון חשש זה ולוודא כי הפנקס אכן מעודכן וכולל רק את חברי העמותה" (ר' נספח ע'3- עת"מ 034/08, עמ' 17, סע' 30 לפסה"ד).

54. כפי שתואר לעיל, ב"פנקס החברים" של העמותה, אכן קיימת "בעיה" של ממש, והיא: חברותם בעמותה של השוטרים והסוהרים, האסורה על פי החוק, ולטענת העותרת, זוהי הסיבה מדוע התעקשה הנהלת העמותה שלא להיעתר לדרישת הרשם להעביר לעיונו את הפנקס האמור, שמא תתגלה האמת.

עתה, מושתת רשם העמותות על דרישתו העקבית לקבל לעיונו את פנקס החברים, לכאורה, גם להבא הוא לא יוכל לעמוד על "מיהותם של חבריה בטרם בחירתם של מוסדות העמותה באופן תקין וחוקי", וכן הוא לא יוכל לבדוק אם "התכנסה אסיפה כללית והאם התקבלה החלטה ברוב קולות והאם נכחו אלה הזכאים

להצביע בה", כפי שטען בפני בית המשפט להצדקת דרישתו לקבל לעיונו את הפנקס (ר' נספח ע/3, סע' 27, 49).

55. זאת ועוד, עתה משהוסר מעל הנהלת העמותה 'האיום' מפני מסירת פנקס החברים לרשם העמותות, שעשויה הייתה להביא לגילוי האמת בדבר "מיהותם" של חברי העמותה, גם להבא תוכל הנהלה זו להמשיך בנוהגה הבלתי חוקי, לאפשר למי שאינו נמנה על חברי העמותה להשתתף באסיפותיה הכלליות, להצביע בהן, ולהיבחר למוסדותיה, ולמנוע את הזכות הנ"ל מחברי העמותה המופיעים ב"פנקס החברים".

ויתור רשם העמותות על דרישתו להעמיד את "פנקס החברים" לעיון חברי העמותה ללא תנאים מוקדמים, בניגוד לדרישתו הקודמת

56. כאמור, במשך שנתיים מאז החל רשם העמותות לבדוק את התלונות נגד הנהלת העמותה, שוב ושוב הוא דרש מהעמותה ומב"כ להעביר לעיון חברי העמותה שביקשו זאת את פנקס חברי העמותה, תוך ציון הנימוקים מדוע חייבת העמותה לעשות כן, ותוך אזכור הפסיקה הרחבה המחייבת זאת. בעניין זה די אם נצטט מתוך קטע אחד, מיני רבים, ממכתביה של עו"ד אביבה שביט לב"כ העמותה:

"בהתאם לכך ברי כי מסירת העתק פנקס חברי העמותה לחברי העמותה, חיונית על מנת לאפשר קיומן של בחירות הוגנות ומתן אפשרויות שכנוע סבירות לנציגי רשימות החברים... ובהמשך לכך עליכם להמציא בפני חברי העמותה העתקים של פנקס החברים" (ר' נספח ע/9, סע' 11)

57. זאת ועוד, בשלב מסוים, משלא נענתה העמותה לדרישה הנ"ל, 'הגמיש' הרשם את דרישתו, ובמכתבה של עו"ד שביט אל ב"כ העמותה, היא הסתפק בכך שהעמותה "תאפשר עיון וצילום באופן סביר של פנקס החברים", אולם הנהלת העמותה לא נענתה גם לדרישה זו.

מכתב עו"ד אביבה שביט מיום 8.12.08, מצ"ב כנספח ע/30 (ר' סע' 10)
מכתב חבר העמותה רוני זיפר מיום 8.2.09, מצ"ב כנספח ע/31

58. כאמור, בספטמבר 2009 שכרה העמותה את שרותיו של עו"ד ירון קידר כדי שגם הוא ייצג אותה בפני רשם העמותות, ובתגובה לדרישת הרשם לאפשר לחברי העמותה לעיין ולצלם את פנקס החברים, 'הציע' עו"ד קידר, כי העמותה תאפשר להם לעשות זאת במשרד העמותה בעיר לוד, בכפוף לתנאים מגבילים, כדלקמן(ר' ע/21, סע' א1):

- עיון וצילום במשך זמן מוגבל ובשעות מוגבלות;
- תשלום עלות הצילום;
- חתימה על "התחייבות לסודיות"

בתחילה לא הסכים רשם העמותות לקבל את התנאים המגבילים אותם הציע עו"ד קידר, ובהתאם לכך הוא הודיע לעו"ד קידר, כי:

"חוק העמותות קובע כי פנקס חברי העמותה יהיה פתוח בכל עת סבירה לעיון של כל חברי העמותה, באשר על כן, לא ניתן להגביל עיון בפנקס חברי העמותה לתקופה של 30 יום" (ר' נספח ע/22, סע' 3)

"חוק העמותות קובע כי פנקס החברים יהיה פתוח בכל עת סבירה לעיון של כל חברי העמותה. לא ניתן להתנות על הוראות החוק בדרישת חתימה על הצהרה זו או אחרת. אם יסתבר כי חבר עמותה עבר על הוראות החוק, ניתן יהיה לפנות נגדו לערכאות בדרכים המקובלות" (ר' נספח ע/22, סע' 7).

והנה, לאחר הפגישה האמורה ביום 11.1.10 במשרדה של עו"ד אביטל שרייבר, סגנית הרשם, ויתר הרשם על דרישותיו העקרוניות הנ"ל, והסכים לקבל את 'תכתיבו' של עו"ד קידר, לפיו תאפשר הנהלת

העמותה לחבריה לעיין ולצלם את פנקס החברים בתנאים מגבילים להם התנגד עד אז: עיון במשך זמן מוגבל ובשעות מוגבלות, ועיון בכפוף לחתימה על "התחייבות לסודיות" (ר' נספח ע/29).

59. זאת ועוד, בין 'הצדדים' הנ"ל גם 'הוסכם', כי ניתן להסתפק בכך, שההודעה על זכות החברים לעיין ולצלם את פנקס החברים, תפורסם באתר האינטרנט של העמותה בלבד.

ואכן, בסמוך לאחר מכן החלה הנהלת העמותה לפרסם באתר האינטרנט שלה כי חברי העמותה רשאים לעיין ולצלם את "פנקס החברים" במשרד העמותה, בפרקי זמן מוגבלים ובכפוף לחתימה על "כתב סודיות", תוך תשלום עלות הצילום, ולחילופין יוכל כל חבר בעמותה לקבל את הפנקס לביתו בתוך שבוע ימים, בכפוף לתשלום 492 ש"ח בצירוף 50 ש"ח, עלות המשלוח בדואר.

פרסום ההודעה לחברים באתר האינטרנט של העמותה בדבר העיון בפנקס החברים, מצ"ב כנספח ע/32

60. עמדת העותרת היא, כי הסכמת רשם העמותות למהלך כזה, במקום לעמוד על דעתו שהודעה על נושא כה מהותי הקשור לבחירות חדשות למוסדות העמותה תישלח למענם של כל החברים, שרובם לא מעיינים כלל באתר האינטרנט של העמותה ואינם 'חייבים' לעשות כן, הנה בלתי סבירה לחלוטין, ולא ניתן להבין כיצד נתן יד למהלך בלתי ראוי שכזה, הנוגד את הוראות החוק בדבר "מתן הודעות לחבר" (חוק העמותות התוספת הראשונה – תקנון מצוי של עמותה, סע' 4):

"הזמנה, דרישה, התראה והודעה אחרת של העמותה לחבר יינתנו לו בכתב שיימסר לו ביד או יישלח בדואר רגיל אל מענו הרשום בפנקס החברים"

עוד תטען העותרת, כי גם מבחינת ההגינות והצדק כלפי חברי העמותה לא היה רשאי רשם העמותות להסכים למהלך הפרסום הנ"ל באינטרנט, שאין בלתו. בהודעה האמורה באינטרנט אין כל הסבר מה פשר ההודעה הפתאומית הזו (הרי זכות העיון מעוגנת בחוק) וכן אין בה אזכור כלשהו שהעיון קשור לבחירות למוסדות העמותה. לפיכך, בשל הודעה סתמית שכזו, מדוע ולא יזיה צורך יטריחו את עצמם חברים המתגוררים בכל קצות הארץ, להגיע למשרד העמותה בלוד כדי לעיין או לצלם את פנקס החברים? ולחילופין, מדוע שישלמו סכום כסף כה גבוה – 542 ש"ח, כדרישת הנהלת העמותה – כדי שהפנקס ישלח אליהם בדואר? (בעוד שהנהלת העמותה עושה שימוש בפנקס, חינם אין כסף).

61. ואכן, ככל שידוע לעותרת, רק חבר אחד! (מבין למעלה מ-16 אלף חברי העמותה) ביקש לעיין ולצלם את פנקס החברים במשרד העמותה, אולם משימתו לא צלחה בשל הקשיים הרבים שהערימו עליו עובדי העמותה. לטענת אותו חבר, מתוך הדפים הספורים שהצליח לצלם (מבין מאות דפים), התברר לו, כי למידע הכלול ב"פנקס" שנמסר לו, אין כל ערך לגבי המטרה שלשמה ביקש לצלמו – איתור חבריו מהשירות המשטרה כדי ליצור אתם קשר, שכן לא מופיעים בו מספרי הטלפון של החברים, וכל מספריו ת.ז שלהם הם בני 5 ספרות בלבד- נתון שהוא בלתי נכון.

מכתב חבר העמותה יצחק עזרא מיום 27.12.09 למנכ"לית העמותה מצ"ב כנספח ע/33

אותו חבר בודד, משלא הצליח במשימת הצילום ביקש לשלוח אליו בדואר את הפנקס, ואל בקשתו זו צירף, כנדרש, שיק ע"ס 542 ש"ח, אולם את פנקס החברים הוא לא קיבל. ככל שידוע לעותרת, בעקבות התחמקותיה ולחציה של מנכ"לית העמותה הגב' שררה, 'התייאש' החבר הנ"ל מניסיונותיו לקבל לידיו את פנקס החברים, כמובטח ע"י הנהלת העמותה באתר האינטרנט שלה, ועל אף שכבר שילם תמורתו, ביום 9.4.10 הוא הודיע במכתב למנכ"לית שררה, כי "בהמשך לשיחתנו הטלפונית המשותפת עם מר זאב דולניסקי, ברצוני להודיע על דחיית בקשתי לקבלת פנקס חברי הארגון".

ככל שידוע לעותרת, מר זאב דולניסקי משמש כעוזרו של יו"ר הכנסת.

מכתבי חבר העמותה יצחק עזרא מ-28.2.10; 7.4.10; 9.4.10, מצ"ב כנספחים ע/34, ע/35, ע/36

ייתור רשם העמותות על דרישתו העקרונית לתקן את תקנון העמותה בהליך ראוי שהתווה על ידו בעבר

62. ביום 23.9.2008 התכנסה האסיפה הכללית של העמותה, ואישרה תקנון חדש לעמותה (להלן: "תקנון 2008"). התקנון הועבר לאישור רשם העמותות, אולם זה לא הסכים לאשר אותו, משום שלדבריו:

"כינוס אסיפה כללית בניגוד להוראות מפורשות של רשם העמותות ובניגוד לפסיקה, מצביע על כי העמותה טרם הפנימה את כפיפותה לחוק העמותות ולתקנונה" (ר' נספח ע' 10, סע' 4)

בעקבות אי אישור התקנון ע"י הרשם, הגישה העמותה נגדו את העתירה המנהלית המוזכרת לעיל (ר' לעיל סע' 4, 5), שנדחתה כאמור ע"י בית המשפט המחוזי בירושלים (ר' נספח ע' 2).

63. ככל שידוע לעותרת, עמדת הרשם הייתה, כי בשל אי חוקיות האסיפה הכללית הנ"ל, בעתיד, כאשר תיענה העמותה לדרישותיו כיצד עליה לפעול לתיקון הליקויים, היא תצטרך שוב לשלוח את טיוטת תקנון 2008 לבתי החברים, כדי שאלה יוכלו לעיין בו ולהעיר בהתאם את הערותיהם, וכך גם עולה מהודעתו לעמותה עוד לפני כינוס האסיפה הכללית הנ"ל:

"למרות בקשותינו והתרעותינו, לא קיבלנו את מרבית המסמכים שביקשנו במכתבנו מיום 28.8.08 ונוכחנו לדעת כי העמותה קבעה כינוס של האסיפה הכללית ליום 23.9.08 ללא אישורנו ובניגוד להוראות החוק והפסיקה. אשר על כן. אנו סבורים כי כינוס זה נעשה שלא בהתאם להוראות החוק והפסיקה ולא נוכל לאשר החלטות שיתקבלו בו, ובהן החלטות על שינוי תקנון ומינוי מוסדות" (ר' נספח ע' 9, סע' 12).

והנה, בעקבות "המהפך" שחל בעמדת הרשם, לאחר הישיבה האמורה שהתקיימה במשרדה של עו"ד שרייבר ביום 11.1.10, חזר בו רשם העמותות מעמדתו הנ"ל, וקיבל את עמדת עו"ד קידר כי התקנון שאושר בכינוס (הבלתי חוקי כקביעת הרשם) הנ"ל, אכן יכנס לתוקף, וזאת לאחר שחברי העמותה יוזמנו - באמצעות אתר האינטרנט של העמותה - "להציע שינויים בתקנון העמותה" (ר' נספח ע' 29, סע' 5ג), במקום לשלוח את התקנון לביתו של כל חבר וחבר, כפי שקבע הרשם מלכתחילה.

64. ואכן, בסמוך לאחר מכן החלה העמותה לפרסם באתר האינטרנט שלה, 'בהיחבא', הודעה לחברים "כי עד לאסיפה הכללית הבאה חברים המעוניינים להציע שינויים בתקנון מוזמנים להעביר למשרד העמותה את הצעותיהם בכתב" (ר' נספח ע' 32, עמ' 2).

גם בפרסום זה, כמו בפרסום לגבי זכות העיון בפנקס החברים, אין כל הסבר מדוע הודעה כזו מתפרסמת פתאום, ומדוע - בשל הזמנה בלתי מובנת וסתמית שכזו, שאין בה כל אזכור כי המדובר בהליך לקראת בחירות למוסדות העמותה - יטריחו את עצמם חברים "להציע שינויים בתקנון".

ואכן, ככל שידוע לעותרת, בעקבות הפרסום הבלתי ברור והבלתי מובן הנ"ל באתר האינטרנט של העמותה, איש מחברי העמותה לא הציע שינויים בתקנון.

אשר על כן תטען העותרת, כי גם בנושא פרסום זכות העיון בפנקס החברים - הסכמת רשם העמותות לכך, שמהלך בעל חשיבות עליונה לחברי העמותה - הזמנת החברים להציע שינויים בתקנון העמותה לקראת הבחירות למוסדות העמותה - ימוצה ע"י הודעה סתמית ובלתי מובנת באינטרנט, היא הסכמה בלתי ראויה ובלתי סבירה בעליל.

עוד תטען העותרת, כי הסכמת רשם העמותות למהלך הבלתי תקין הנ"ל, היא חמורה ביותר, שכן היא פוגעת בזכויות חברי העמותה, ונוגדת את הוראות החוק בדבר "מתן הודעות לחבר" המחייבות את הנהלת העמותה לשלוח הודעות מהותיות למענם של החברים (ר' לעיל סע' 60).

לאור כל האמור תטען העותרת, כי ויתור רשם העמותות על דרישותיו העקרוניות הקודמות, והסכמתו לאשר לב"כ העמותה לפעול כאמור, יכולה הייתה להתקבל רק בשל הימצאותו ב"ניגוד עניינים", כאמור לעיל.

ו. הטיעון המשפטי

הימנעות משיבים 2, 3, 4 מלהורות לשוטרים ולסוהרים להפסיק את חברותם בעמותה נוגדת את אחריותם הקבועה בחוק ונגועה לכאורה בשיקולים זרים

65. כאמור בעתירה זו, אלפי שוטרים וסוהרים בשירות פעיל בקשו בכתב, כנדרש בחוק, להצטרף לחברים בעמותה (משיבה 5), חתמו על הוראת קבע לתשלום דמי החבר ממשכורתם החודשית - כנדרש בתקנון, ונרשמו ב"פנקס החברים" של העמותה - החייב להתנהל על פי החוק, ובכך הם הפכו לחברים מן המניין בעמותה - חברות האסורה עליהם מתוקף פקודת המשטרה ופקודת בתי הסוהר (פקודת המשטרה [נוסח חדש], תשל"א-1971, סעיף 93ב; פקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971, סע' 129א(א)).

66. מן האמור בעתירה לא ניתן להטיל ספק בכך, כי משיבים 2, 3, 4 מודעים לעובדה כי השוטרים והסוהרים החברים בעמותה הנ"ל, עוברים על החוקים הנ"ל באופן קבוע ומתמשך, ובעיקר ידוע להם הדבר לאחר שהעותרת הביאה את הדברים לתשומת לבם לפני למעלה משנה (לראשונה בנובמבר 2009 - ר' להלן פרק ז), אולם הם בחרו, מטעמיהם, "לעצום את עיניהם" ולהימנע מלהורות לשוטרים ולסוהרים להפסיק מיד את חברותם בעמותה, צעד שהיה מונע מהם להמשיך ולעבור על החוק.

טענת העותרת היא, כי הימנעותם של המשיבים הנ"ל מלהורות לשוטרים ולסוהרים להפסיק מיד את חברותם בעמותה, כדי למנוע מהם להמשיך ולעבור על החוק, היא בלתי סבירה בעליל, שכן היא נוגדת את אחריותם לסדרי המינהל, המשטר והמשמעת במשטרה ובשירות בתי הסוהר, ואת אחריותם לדין המשמעתי, כקבוע בפקודת המשטרה (סע' 9א; 94; 94א) ובפקודת בתי הסוהר (סע' 80א; 132), ונגועה לכאורה בשיקולים זרים, ובעיקר נכונים הדברים לאחר שהיועץ המשפטי של המשטרה (משיבה 3) הודה בפני העותרת (במכתבו אליה מיום 6.7.10 - ר' נספח ע/43), כי "הסוגיה מעוררת שאלות לא פשוטות - משפטיות וארגוניות" (ר' להלן סע' 77, 78).

התנהלות משיב 1 - רשם העמותות הגנה בלתי סבירה באופן קיצוני, נגועה לכאורה ב"ניגוד עניינים" ובשיקולים זרים וסוטה מתפקידי הפיקוח המוקנים לו בחוק ובפסיקה.

67. משיב 1 - רשם העמותות, הנו רשות מנהלית, אשר תפקידו העיקרי הוא רישום ופיקוח על עמותות בישראל, כקבוע בחוק העמותות, התש"ם-1980. בין השאר מעניק החוק לרשם שורה של סמכויות, ובין היתר הסמכות להגיש לבית המשפט בקשה לפירוק עמותה, אם מצא פגמים בהתנהלות המצדיקים זאת (סעיף 50 לחוק).

68. סעיף 49 לחוק העמותות קובע את עילות הפירוק של עמותה, ואלה הרלוונטיות לענייננו, הן כדלקמן:

49. בית המשפט המחוזי רשאי לצוות על פירוק של עמותה בכל אחת מאלה:

(1) פעולות העמותה מתנהלות בניגוד לחוק, למטרותיה או לתקנונה;

(5) בית המשפט מצא שמן היושר ומן הצדק לפרק את העמותה.

סעיף 50 לחוק העמותות, קובע כדלקמן:

50. (א) בקשה לפירוק עמותה תוגש בידי היועץ המשפטי לממשלה או בידי הרשם; בקשה כאמור בסעיף 49(4) יכול גם שתוגש בידי נושה שהעמותה חייבת לו חוב של יותר מ-5,000 שקלים חדשים.

(ב) לא תוגש בקשת פירוק כאמור בסעיף 49(1), (2) או (5) אלא לאחר שהתרה הרשם בעמותה בכתב לתקן את המעוות והעמותה לא עשתה זאת תוך זמן סביר לאחר קבלת ההתראה.

69. במקרה דנן, ממכתביו הרבים של רשם העמותות אל העמותה וב"כ, עולה באופן ברור, כי קיימת בידיו תשתית עובדתית מוצקה המצביעה על התנהלות לקויה וחמורה ביותר של העמותה שבנדון, שהגיעה לדבריו עד כדי פעילות "בצורה לא תקינה ובניגוד לחוק ולתקנונה", ולפיכך הוא לא היסס לשלוח אליה בכתב "התראה לפני פירוק" (ר' נספח ע/7), להזהירה, כי "מכיוון שהעמותה פעלה בצורה לא תקינה במשך השנים ובניגוד לחוק ולתקנונה, עולה כי מתקיימת עילת פירוק כלפי העמותה" (ר' נספח ע/9, סע' 4), ולהתרות בה, ש"אם ברצון העמותה להוסיף ולהתקיים, עליה לתקן את הליקויים. ליקויים אלה יתוקנו רק בפיקוח של רשם העמותות על מנת לוודא שאכן הדברים מתנהלים כשורה..." (ר' נספח ע/10, סע' 3), אולם העמותה בחרה, במשך שנתיים, שלא לפעול לפי הנחיותיו, כמתואר לעיל.

אשר על כן לא ניתן להטיל ספק בכך, שהרשם היה יכול להניח את דעתו של בית המשפט כי מתקיימת עילת פירוק כלפי העמותה, וחובתו הייתה אם כן לפנות לבית המשפט בבקשה כזו, כמתחייב מתפקידו על פי חוק העמותות, שכן נתמלאו שני התנאים שנקבעו בחוק העמותות (סע' 49(1); סע' 50(ב)) להגשת בקשת פירוק:

- פעולות העמותה התנהלו בניגוד לחוק, למטרותיה או לתקנונה
- העמותה לא פעלה לתיקון הליקויים תוך פרק זמן סביר מאז שקיבלה באוגוסט 2008 "התראה לפני פירוק" וכן התראות נוספות, כמפורט לעיל.

טענת העותרת היא, כי הימנעות רשם העמותות להגיש לבית המשפט בקשה לפרק את העמותה, לאחר התראות כה רבות בפרק זמן כל כך ממושך, הגנה בלתי סבירה באופן קיצוני.

70. אומנם נכון הדבר, כי כעבור שנתיים 'הסכים' רשם העמותות לכך, כי הנהלת העמותה תתקן את הליקויים שנמצאו בהתנהלותה, בעצמה, בהתאם ל"מתווה" שהגיש בא כוחה, ובכך ויתר על "המתווה" שלו, שהיה שונה באופן מהותי, אולם בעניין זה תטען העותרת, כי 'הסכמתו' זו של הרשם חמורה אף יותר מהימנעותו להגיש בקשת פירוק נגד העמותה לאחר שנתיים של התראות. לטענת העותרת, "המהפך" הבלתי מוסבר והבלתי מובן הזה בעמדת הרשם, מנוגד באופן קיצוני ומוחלט לעמדתו הקודמת והעקבית, שהוצגה בפני הנהלת העמותה וב"כ, בפני חברי העמותה שהתלוננו נגדה, וכן בפני בית המשפט המחוזי בירושלים, ולפיכך הוא גם בלתי סביר באופן קיצוני וגם פוגע מאוד בחברי העמותה שעל האינטרסים שלהם הוא אמור לשמור.

71. עוד תטען העותרת, כי ה"מהפך" הנ"ל בעמדת רשם העמותות, יכול היה להתרחש, רק בשל "כניסתם לתמונה" של סגנית רשם העמותות עו"ד אביטל שרייבר, ושל עו"ד ירון קידר, רשם העמותות לשעבר, שהיה ממונה עליה, וכיום משמש כב"כ העמותה. מצב דברים זה גרם לכאורה לכך, שדרישת הרשם לתיקון הליקויים על פי "המתווה" שלו, 'התמססה' באורח פלא, כמתואר לעיל בהרחבה, והיא יכולה הייתה להתרחש אך ורק בשל "ניגוד עניינים אישי" של סגנית הרשם, שלכאורה עיווה את שיקול דעתה וגרם לה לשקול שיקולים זרים ופסולים שבגינם היא קיבלה החלטות בלתי סבירות לחלוטין, כמתואר לעיל.

על הטעמים המונחים ביסוד האיסור על הימצאות במצב של ניגוד עניינים, שהוא "כלל יסוד בשיטתנו המשפטית", עמד כב' השופט אהרון ברק בפרשת סיעת הליכוד בעיריית פתח תקווה:

"כאשר עובד הציבור נתון במצב של ניגוד עניינים קיים חשש כי הוא ייקח בחשבון שעה שיפעיל את סמכותו, אף את האינטרס הנוגד. כתוצאה מכך עשויה לבוא הפעלה בלתי ראויה של הסמכות. חשש זה בא הדין למנוע. שנית טעם ערכי קיומו של שירות ציבורי סדיר אחראי ובעל עמדה ציבורית נאותה, מחייב אמון הציבור בכך שהחלטות עובדי הציבור הן ענייניות ונעשו ביושר ובהגינות. עובדת הימצאו של עובד הציבור במצב של ניגוד עניינים, פוגעת באמון הציבור במערכת השלטונית. בלב הציבור מתעורר החשש כי שיקולים זרים מנחים את עובד הציבור, ואמונו במערכת השלטונית נפגם. חשש זה בא הדין למנוע" (בג"צ 531/79 סיעת הליכוד בעיריית פתח תקווה נ' מועצת עיריית פתח תקווה, פ"ד לד(2), 566, בעמ' 572)

ובהקשר לענייננו יפים דבריו של כב' השופט אהרון ברק, במאמרו: "ניגוד עניינים במרחב הציבורי"

"לדעתי, החלטה שיש בה ניגוד עניינים היא החלטה לא סבירה. תוקפה כדין תוקפן של החלטות בלתי סבירות של עובדי ציבור. אם ניגוד העניינים השפיע על תוכן החלטה, כי אז מצטרפים לחוסר הסבירות גם שיקולים זרים. מקרים חריפים של ניגוד עניינים נופלים לגדר האיסור על משוא פנים". (ניגוד עניינים במרחב הציבורי, בעריכת דפנה ברק-ארז, זורון נבות, מרדכי קרמניצר, בהוצאת המכון הישראלי לדמוקרטיה נבו הוצאה לאור, עמ' 41)

72. עוד תטען העותרת, כי 'הסכמת' רשם העמותות להפקיד (ולמעשה, 'להפקיר') את האחריות על תיקון הליקויים בעמותה, עפ"י המתווה 'שהכתיב' בא כוחה, בידי הנהלתה הבלתי חוקית, שכהונת חלק מחבריה פסולה מעיקרה (ר' לעיל סע' 34), אשר נמנעה באופן עיקש, פעם אחר פעם, במשך שנתיים, מלשתף פעולה עמו, מהווה סטייה ברורה מתפקידי הפיקוח המוקנים לו בחוק ובפסיקה (אותם הוא עצמו הדגיש בכתב התשובה שלו לבית המשפט המחוזי- נספח ע/3, סע' 31 - 36), ובהם, שמירת זכויות המיעוט של חברי העמותה, אשר עלולות מכאן ואילך להיפגע ולהתקפח באופן משמעותי ביותר, שכן לאור ויתוריו המפליגים לב"כ העמותה ונסיגותיו מדרישותיו הקודמות, שוב לא יוכל הרשם לערוב לכך שלייווי העמותה יתוקנו כראוי בעתיד, לטובת חבריה, בעיקר בכל הקשור לקיום בחירות הוגנות למוסדותיה ולהמשך שלילת זכותם הבסיסית של חברי העמותה – השוטרים והסוהרים לבחור ולהיבחר למוסדות אלה.

את סמכויות הבקרה והפיקוח של רשם העמותות שמטרתן להבטיח את התנהלותן התקינה והשוויונית של העמותות, הגדירה כב' השופטת ו' אלשיך, כדלקמן:

"תפקיד הרשם הוא פיקוח. הרשם הינו הרשות המנהלית שתפקידה לבקר ולאזן את כוחן של העמותות, העשוי לכפוף בלא סייג את חבריהן, תוך השפעה משמעותית על מגזרים חשובים וגדולים בכלכלה ובחברה. סמכות זו נועדה, בראש ובראשונה, לא למען "תועלת הרשות" כגון העשרת קופת המדינה, אכיפת כללים של מדיניות שלטונית וכ"ו, אלא לתועלת הציבור ולשמירת זכויות הפרט של חברי העמותות השונות, אשר בלא פיקוח עשויות להיפגע ולהתקפח משמעותית. אין לי אלא לחזור, בנקודה זו, על ההלכה הפסוקה אשר קבעה זה מכבר כי כוח בלא מיצרים ופיקוח מוליך כמעט בהכרח להשחתת מידות ולפגיעה בזכויות הפרט..."

סמכויות רשם העמותות הינן סמכויות מהותיות, היורדות לשורש הדברים, וככל שעסקינן בסמכות בקרה ופיקוח, אין לפרשן בצמצום, אלא לפי תכליתן" (פ.ש.ר. (ת"א יפו) 2624/95 רשם העמותות נ' ארגון השוטרים הבינלאומי (סניף ישראל), סעיפים 32 – 33 לפסק הדין)

אשר על כן תטען העותרת, כי גם מטעמים של יושר וצדק כלפי חברי העמותה - שהם טעמים הנמנים בחוק העמותות סע' 49(5) המצדיקים לפרק עמותה - ראוי היה שמשיב 1- רשם העמותות יגיש לבית המשפט בקשה לפירוק העמותה, והימנעותו מלעשות כן הנה בלתי סבירה באופן קיצוני.

עוד תטען העותרת, כי עתה, לאחר שהעותרת פנתה למשיב 1 - רשם העמותות והבהירה לו, טרם הגשת עתירה זו לבית משפט נכבד זה (ר' להלן סע' 73-75), כי למעשה המדובר בעמותה 'פיקטיבית' שחבריה השוטרים והסוהרים עוברים על החוק, הימנעותו להגיש לבית המשפט בקשה לפירוק העמותה הנה בלתי סבירה באופן קיצוני.

ז. פניות העותרת למשיבים במסגרת מיצוי ההליכים טרם הגשת העתירה לבית משפט נכבד זה

פניות העותרת לרשם העמותות - משיב 1

73. בנובמבר 2009 פנתה העותרת אל רשם העמותות (משיב 1) וביקשה את תגובתו לעובדה, שעל אף שהוא עצמו קבע, וחזר וקבע במשך שנתיים, כי העמותה אינה מתנהלת כחוק, מלבד מכתבי הרתעה והתראה לא ננקטה נגדה על ידו כל פעולה ממשית.

מכתב מר דב גולברד מתנועת אומ"ץ מיום 5.11.09, מצ"ב כנספה ע/37

תגובת הרשם נשלחה לעותרת ביום 11.1.10 באמצעות רו"ח גוף, המאשר, כי הרשם מטפל בתלונות נגד העמותה "קרוב לשנתיים", וכי בעקבות כך ש"העמותה מינתה את עו"ד ירון קידר כיועץ משפטי... אנו ממשיכים לבדוק אם ניתן להגיע עם העמותה לשיתוף פעולה..."

מכתב רו"ח גוף מיום 11.1.10 מצ"ב ומסומן כנספה ע/38

74. ביום 21.3.10 פנתה העותרת במכתב נוסף לרשם העמותות ובו היא מתריעה, הן על חוסר המעש מצדו כלפי העמותה הפועלת בניגוד לחוק, והן על הקשרים שהוא מקיים עם עו"ד קידר, תוך "ניגוד עניינים".

מכתב מר דב גולברד מתנועת אומ"ץ מיום 21.3.10, מצ"ב כנספה ע/39

רשם העמותות, באמצעות רו"ח גוף, השיב במכתב לקוני, שבו הוא מציין את הישיבה שהתקיימה ביום 11.1.10 במשרדה של עו"ד שרייבר סגנית רשם העמותות (מבלי לציין את התנגדותו של המתלונן צור ל"סיכום" שהתקבל בישיבה זו – ר' נספח ע/27), שבעקבותיה אישרה עו"ד שרייבר לעמותה להתחיל לפעול לתיקון הליקויים בהתאם ל"מתווה" שהציע ב"כ עו"ד קידר.

מכתב רו"ח גוף מיום 28.4.10 מצ"ב ומסומן כנספח ע/40

בעניין זה תטען העותרת, כי התגובות הנ"ל שקיבלה מרשם העמותות אינן נותנות כל מענה לטענתה, כי לאור ממצאיו שלו עצמו, ומסקנתו, כי התנהלותה של העמותה היא בלתי חוקית, כפי שהדברים הוצגו בהרחבה לעיל, היה עליו לנקוט בצעדים ממשיים נגד העמותה ולא להסתפק בדיבורים בלבד.

זאת ועוד, תגובותיו הנ"ל של הרשם גם אינן נותנות מענה לטענת העותרת בדבר "ניגוד עניינים" בקשרי עו"ד שרייבר עם עו"ד קידר רשם העמותות לשעבר, ואינן נותנות כל הסבר מדוע, לאחר "כניסתם לתמונה" של השניים, 'ויתר' הרשם על כל דרישותיו הקודמות.

75. ביום 3.8.10, תשעה חודשים לאחר פנייתה הראשונה, פנתה העותרת פעם נוספת, באמצעות ב"כ עו"ד פינחס פישלר, אל רשם העמותות. בפנייתה זו העבירה העותרת לתגובת הרשם את תמצית העתירה המוגשת לבית משפט נכבד זה.

עד להגשת עתירה זו לא נתקבלה כל תשובה.

פניות העותרת למשיבים 2, 3, 4

76. בנובמבר 2009 פנתה העותרת בנושא למשיבים הנ"ל, ואלה השיבו כי "הנושא בבדיקה".

77. 8 חודשים לאחר מכן, ביולי 2010, פנתה העותרת למשיבים פעם נוספת והתריעה בפניהם על ההתארגנות האסורה של השוטרים והסוהרים בעמותה הנ"ל, כמפורט בעתירה זו.

78. ביום 6.7.10 הודיע היועץ המשפטי של המשטרה (ב"כ משיב 3) לב"כ העותרת, כי "הסוגיה מעוררת שאלות לא פשוטות – משפטיים וארגוניים", ולפיכך "הוחלט להקים צוות פנימי אשר יבחן, במבט רחב וכולל, את פעילות העמותות השונות בהן חברים שוטרים".

מכתב היועץ המשפטי של המשטרה, עו"ד שאול גורדון, מיום 6.7.10, מצ"ב כנספח ע/41

גם נציגי משיבים 2, 4, הודיעו לעותרת כי הנושא נמצא בטיפול "הצוות הפנימי" הנ"ל שהקימה המשטרה.

79. ביום 12.7.10 הגיב ב"כ העמותה עו"ד פנחס פישלר למכתב הנ"ל של היועץ המשפטי של המשטרה (נספח ע/42), והודיע לו, כי לדעת העותרת, העמותה דגן (משיב 5) אינה ככל יתר העמותות בהן חברים שוטרים וסוהרים, שכן החברים בעמותה זו – אלפי שוטרים וסוהרים, עוברים לכאורה על החוק, באופן מתמשך וקבוע, ולפיכך, בשלב ראשון, כדי למנוע את המשך ביצוע העבירה הנ"ל, מוטלת על המשטרה החובה להפסיק לאלתר את חברותם הבלתי חוקית בעמותה, ולא להמתין למצאי "צוות פנימי" כזה או אחר.

מכתב עו"ד פינחס פישלר מיום 12.7.10, מצ"ב כנספח ע/42

למכתב הנ"ל של ב"כ העמותה ליועמ"ש המשטרה לא נתקבלה כל תשובה.

פניית העותרת למשיב 6

80. ביום 8.4.10 פנתה העותרת לעו"ד ירון קידר (משיב 6), בדרישה כי יחדל מלייצג את העמותה הנ"ל בעניין התלונות נגד הנהלת העמותה שמוענו אליו באופן אישי בעת ששימש בתפקיד רשם העמותות (ר' לעיל סע' 16-18), שכן הדבר נוגד את כללי האתיקה של לשכת עורכי הדין ואת כללי המינהל התקין, ו'גורר' את רשם העמותות הנוכחי לפעול ב"ניגוד עניינים".

מכתב מר דב גולברד מטעם העותרת מיום 8.4.10, מצ"ב ומסומן כנספח ע/43

עו"ד קידר הגיב ביום 22.4.10 בדחיית דרישת העותרת, מכיוון שלדבריו: "לא טיפלתי בתלונה"; "לא קיבלתי בו כל החלטה"; "התלונה לא הוגשה לי באופן אישי והטענות לא הוצגו בפני".

מכתב עו"ד ירון קידר מיום 22.4.10, מצ"ב ומסומן כנספח ע/44

עמדת העותרת היא, כי הטענות הנ"ל של עו"ד קידר, הן לכאורה טענות מיתממות ובלתי סבירות, שאינן יכולות להתקבל כלל על הדעת, ולפיכך, התנהלותו בעניין דנן נוגדת את כללי האתיקה של לשכת עורכי הדין וכן את סדרי המינהל התקין הבסיסיים.

81. ומכן, לאור האמור לעיל ובהעדר תגובות, או תגובות ראויות מצד המשיבים, מוגשת העתירה לבית משפט נכבד זה.

ח. סוף דבר

82. בחינת האמור בעתירה זו, על כל נימוקיה, מחייבת את המסקנה, כי נדרשת התערבותו של בית משפט נכבד זה בעניין שבין העותרת למשיבים, כמפורט לעיל.

83. עתירה זו נתמכת בתצהירו של מר אריה אבנרי, יו"ר הנהלת העותרת.

84. אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד, ליתן צו על תנאי וצו ביניים כמבוקש בראשית עתירה זו, וליתן צו מוחלט לאחר שידון בתשובת המשיבים, אם ימצאו לנכון להשיב.

עו"ד מירה רום,

ב"כ העותרת